10/11
december - prosinec
2011
ročník 81

Rozsievač
Rozsévač

Časopis Bratskej jednoty baptistov
Časopis Bratrské jednoty baptistů

A hľa, anjel Pánov
postavil sa vedľa nich
a sláva Pánova ich osvietila.
I báli sa bázňou veľkou.
Ale anjel im povedal:
Nebojte sa, veď zvestujem vám
veľkú radosť,
ktorá bude všetkému ľudu...

Lukáš 2, 9 - 10

90 rokov
zboru Lučenec

Téma čísla
Božie zjavenie dnes

100 rokov Biblie

Dňa 29.10. bol v Starej Turej na námestí odhalený pamätník významnému rodákovi Prof. Jozefovi Roháčkovi, ktorý ako prekladateľ Biblie z pôvodných jazykov sa zaradil medzi najvýznamnejšie osobnosti duchovného diania v Európe, ale i vo svete. Odhalenia sa zúčastnili okrem cirkevných zástupcov aj zástupcovia mesta a kultúrneho života. Pamätník bol odhalený pri príležitosti výročia prvého vydania Markovho evanjelia v preklade Jozefa Roháčka (1910), od ktorého uplynulo v minulom roku 100 rokov.

Preklad Jozefa Roháčka je výnimočný z viacerých príčin. Bol to prvý preklad do vtedajšej spisovnej slovenčiny, preklad bol robený z pôvodných jazykov a robil ho jeden človek. Jozef Roháček ho robil ako misijný pracovník vyslaný vtedajším spolkom Modrý kríž (sestry Royové) pre potreby Slovákov žijúcich na „Dolnej zemi“ – na juhu dnešného Maďarska a Vojvodiny v Srbsku. Práve jeho preklad spolupôsobil aj pri veľkom duchovnom prebudení v tejto oblasti na začiatku 20. storočia. Veľmi rýchlo k Markovmu evanjeliu pribúdali ďalšie časti Nového zákona (Lukáš a Matúš v r. 1911). Napriek tomu, že rukopis celej Biblie mal pripravený už v r. 1914, práca bola prerušená vypuknutím 1. svetovej vojny. Počas vojny slúžil ako poľný duchovný vo vojenských lazaretoch Miškovec, Košice, Stanislavov a Brockov (Halič). Po skončení vojny v búrlivých rokoch formovania nových štátnych útvarov po rozpade Uhorska bol zatknutý a uväznený. Zmanipulovaným obvinením bola nelojalita k maďarskému štátu, pobúrovanie a neoprávnená duchovná činnosť. Po podmienečnom prepustení utiekol do novovzniknutého Československa.

Prvé vydanie Nového zákona vyšlo v roku 1924 a celá Biblia v r. 1934.

Pamätník Prof. Jozefovi Roháčkovi

Slávnostné služby Božie pod vedením Jána Greša

Za BJB vystúpil predseda Rady BJB na Slovensku Ján Szőllősz

Odhalenie pamätníka Jozefovi Roháčkovi
Slávnostné služby Božie

Spevokol na slávnostnej bohoslužbe

rovnako tak v originále“. Celkovo bolo vytlačených asi 40 000 výtlačkov Roháčkovho prekladu Biblie a Nového zákona...

Na projekte prípravy pamätníka sa podieľali: Ekumenická rada cirkví v Slovenskej republike, Rada Cirkvi bratskej v Slovenskej republike, Cirkevný zbor ECAV Stará Turá, Občianske združenie SLUHA, Stará Turá a Mesto Stará Turá.

Koordinátorom projektu bol Štefan Markuš.

S. Kráľ
foto Ľ. Šramo

Obsah

100 rokov Biblie (S. Kráľ) /2
Paradox jaslí (S. Kráľ) /3
Sú to výnimočné udalosti, alebo Boh takto koná aj dnes? (M. Kevický) /4
Vejděme do jeho bran (M. Horáčková) /5
Immanuel (V. Pospíšil) /6
Proč se Bůh rozhodl pro pastýře? (J. Titěra)
Ježíš se narodil 25. prosince (V. Běhal) /7
Čas radosti, veselosti (S. Baláž) /8
Jonatan u jeslí - Setkání (E. T.)
Baptisté v Zelově (V. Pospíšil) /9
Mohu se spolehnout na Boha? /10
Výzva - dlhodobý misijný projekt vo Vavrišove (staršovstvo zboru BJB, Vavrišovo) /11
Dvě třetiny všech křesťanů žijí na jihu
Výběr myšlienek z knihy B. Wilsona „Čí je tohle dítě“.
Setkání v Nazaretu (M. Kern) /12
Služba manželů Semjatičových v Izraeli
Vánoce v červenci (M. Jersák) /13
90-te výročie založenia zboru v Lučenci (T. Kohút) /14
Inštalácia v Ružomberku a 15 rokov osamostatnenia zboru (J. Šramo) /15
Sestra Marta Dobová odišla do večného domova (L. Gubová)
Krátke správy - /16
Velká Británia: mnohoženství muslimů je na vzestupu
Bible nebyla ještě přeložena do 2000 jazyků
Po životě na okraji společnosti usiluje nyní o „dobytí země“
Predplatné na rok 2012
Ohlasy na príspevok - Pán mi ještě nepoděkoval (M. Kern)
Ospravedlnenie (S. Kráľ)
OBSAH ročníka 2011 /17
OBSAH ročníka 2011 /18
Radostné Vianoce - báseň (O. Betko) /19
Vánoce tentokrát jinak (J. Titěra)
Improvizácie I. - CD - M. Kondač
Zapomínám - CD - I. Pospíšil
Týdenní kalendář IZRAEL 2012
U jeslí - báseň (M. Rafajová: Za ním) /20

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Rozsievač

Šéfredaktor Stanislav Kráľ.
Zástupca šéfredaktora Jan Titěra.
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová,
Grafická koncepcia časopisu a prílohy ZRNKO: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.
Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok 13,50,- Euro + poštovné pre domácich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.
Bankové spojenie:
ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia:
Názov účtu: Rozsievač - časopis Brat.jed.baptistov
Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky:
ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 10/2011: 12. 12. 2011
Výroba: tlačiareň **Weltprint, s. r. o.,** Bratislava
ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Paradox jaslí

Ľudia, ateistov nevynímajúc, v kritických situáciách bez rozdielu svojho duchovného alebo náboženského presvedčenia vo svojom zúfalstve kričia do neba. Ľudské pokolenie a nebo sú tak v spojení a ani technologický pokrok to asi výraznejšie nezmení. Samozrejme, že očakávania sú rôzne. Niekto hľadí na nebo viac romanticky, iný v úžase.

Pred 2000 rokmi mnohí v izraelskom národe túžobne očakávali príchod Mesiáša – teda Božieho vyvoleného, ktorý ich zbaví každodenného zápasu s politickým útlakom a neslobodou a ustanoví Boží poriadok. Túžili sa zbaviť nadvlády vtedajšej Rímskej ríše a prežívať pokoj so svojím Bohom. Hľadia do neba, pripomínajú si Božie zasľúbenia a slová prorokov a čakajú zázrak vykúpenia. Boh svoje zasľúbenie splnil – ale inak, ako ľudia očakávali. Ľudia hľadeli do neba a očakávali možno nadprirodzený zásah z Božej strany sprevádzaný efektným zostupom Božej moci na zem, alebo že sa Mesiáš narodí v kráľovskom paláci za asistencie anjelov a nadpozemskej slávy. Na rozdiel od ľudských predstáv Boh poslal svojho syna na zem iným spôsobom. Nie do paláca, ale do jaslí. Nie s obrovskou publicitou, ale skromne, skoro v tichosti. Anjeli zvestovali narodenie Mesiáša uprostred pastvín pastierom, a nie ľuďom na jeruzalemskom námestí či v chráme. Boh svoju slávu zjavil, ale inak a inde, než ako si ľudia želali. Naplnil však svoje Slovo a prísľuby do poslednej bodky.

Aj ja sám sa pristihujem pri tom, ako volám k Bohu a žiadam ho o to, aby poslal svoje znamenie, alebo aby zmenil veci okolo mňa, ktoré na mňa doliehajú. Hľadím na chladné hviezdnaté nebo, je mi zima, pripomínam si Božie zasľúbenia a mám pocit, že nič sa nedeje. Ale je to iba preto, že chcem, aby sa zrealizovala moja predstava, aby sa naplnili moje túžby. V skutočnosti Boh koná niekde v jasliach, kam kladie svoju spásu tým, ktorí ju potrebujú, jeho sláva žiari na pastvinách, kde zjavuje svoju moc. Boh koná a ja to nevidím, lebo pozerám zlým smerom... Boh koná okolo mňa, okolo nás. Dotýka sa sŕdc ľudí a chce, aby som to videl.

Potrebujeme sa naučiť vidieť Božie skutky, jeho zjavenia, jeho zázraky. Potrebujeme Ho poznať a rozoznávať Jeho vôľu. Pán Ježiš – Spasiteľ a Mesiáš – sa narodil v jasliach, uprostred hluku každodenného života. Dáva sa poznať chudobným i bohatým, jednoduchým i vzdelaným, slabým i mocným. Potrebujem len hľadieť správnym smerom – ku jasliam, kam prišla pomoc z neba.

Želám vám všetkým, ktorí beriete posledné tohtoročné vydanie nášho Rozsievača do rúk, aby aj tento adventný čas – čas očakávania – bol časom, keď možno nanovo nájdete miesto, kde sa vám dnes zjavuje náš Spasiteľ. Možno to bude vo vašej rodine, na ktorú ste pre množstvo práce a povinností nemali čas. Možno v človeku, s ktorým si nerozumiete a neviete mu odpustiť. Nepovšimnutými „jasľami“ môže byť váš zbor, z ktorého ste sklamaní, alebo služba, do ktorej už nemáte chuť, lebo vás všetci opustili.

Boh nám chce zjaviť svoju spásu a volá nás na miesta, kde pracuje jeho Syn – Ježiš Kristus. Prestaňme iba neužitočne hľadieť do neba a poďme za ním.

Stanislav Kráľ
šéfredaktor

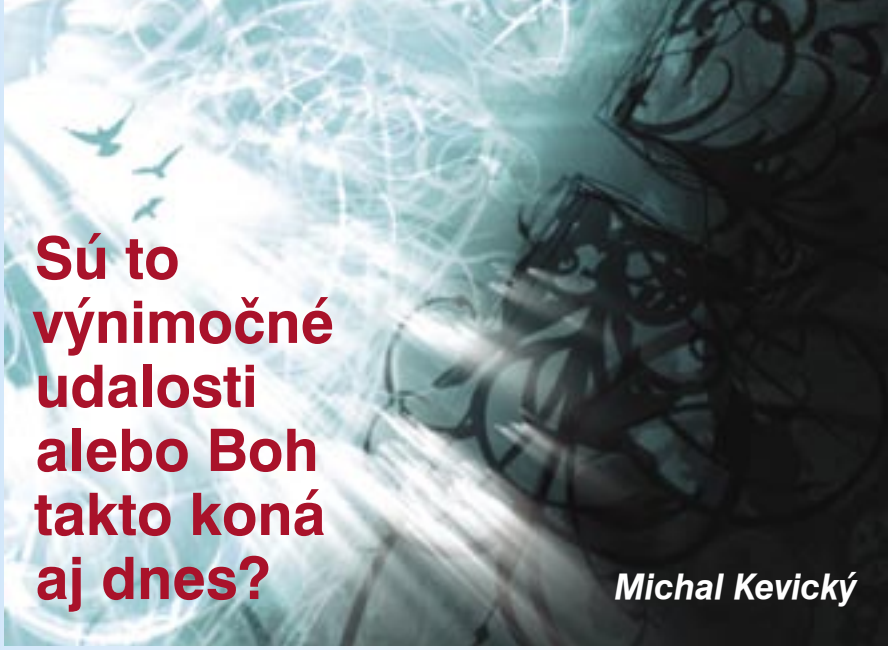

Sú to výnimočné udalosti alebo Boh takto koná aj dnes?

Michal Kevický

Príbehy z prvých kapitol evanjelií ma zakaždým uvádzajú „do varu“. A bol by som rád, keby sa to počas tohtoročných Vianoc stalo aj vám. Vidím v nich totiž príbeh o mocnom modlitebnom hnutí, ktoré rozdúchavali celé desaťročia ľudia ako Simeon a Anna, príbeh o napätom očakávaní Mesiáša, príbehy o tom, ako ľudia zakúsili Boha na vlastnej koži.

Samozrejme, je to hlavne príbeh o tom, ako sa narodil Mesiáš. Tento Boží krok k našej záchrane – vtelenie Božieho syna – narodenie Spasiteľa – je neustále dych vyrážajúcim prejavom Božej lásky ku každému jednému z nás, pri ktorom (ak si to naozaj vo viere pripustíme k srdcu) len padáme s vďakou na kolená. Toto však zrejme bude témou kázní počas Vianoc a nielen počas nich.

Teraz by som sa však chcel pozrieť na mnohé zvláštne udalosti, ktoré akoby prehliadame. Sú vykreslené ako bežné. Neprikladá sa im v Písme nijaká výnimočnosť, aj keď, samozrejme, sú vždy niečím výnimočným. Prečo ich však dnes zažívame naozaj len výnimočne? Neznamená to náhodou to, že aj Pána hľadáme „naplno“ len výnimočne? Poďme sa teda na ne bližšie pozrieť:

Prorocko-modlitebné hnutie (L 2, 21 – 40)

Simeona a Annu stretávame až pri obriezke na ôsmy deň po narodení Ježiša, ale je evidentné, že v Jeruzaleme pôsobili už veľmi dlho. Boli známi ako modlitebníci, ktorí boli doslova upnutí na naplnenie zasľúbenia o Mesiášovi. Osobne dostali od Boha jasné potvrdenie, že sa tak stane za ich života. Anna je tu doslova nazvaná prorokyňou. Iste teda takýmto spôsobom aj slúžila a iste bola takto rozpoznaná. Jej služba bola etablovaná. A jej životný štýl bol dlhé desaťročia pôst a modlitby. Náš príbeh to „len“ konštatuje. Akoby šlo o niečo samozrejmé. Akoby to malo byť úplne prirodzené, že napr. v Bratislave žijú a pôsobia takíto všeobecne rozpoznaní proroci a modlitebníci, ktorí všetko ostatné robia len popri modlitbách a pôstoch. Toto je jedna z vecí, ktoré ma vždy roznecujú a v modlitbách kričím: „Pane, prečo my nemáme takéto modlitebné hnutie, takýchto modlitebných lídrov, takéto prorocké postavy, takéto rozpoznanie a očakávanie toho, čo Ty chceš robiť?“ Tento príbeh už neviem čítať len tak. Konštatuje niečo, čo dnes nevidím, a čo by predsa malo byť bežným aj v našich časoch. Ak sme tak draho kúpení Kristovou krvou, milovaní Jeho horúcou láskou a povolaní Jeho naliehavým povolaním, potom by sme predsa mali žiť zameraní celým srdcom na nebo a na to, čo len Boh môže urobiť s našou generáciou, mestom, či národom...

Návštevy anjelov (L 1, 11 – 20; 1, 26 – 38; 2, 8 – 14)

Takisto návštevy anjelov sú tu opísané ako niečo, čo patrí do života veriacich ľudí. Keď sa zaskočený a onemený Zachariáš vypotácal z chrámu, ľudia porozumeli, že zakúsil niečo nebeské. Nebolo to pre nich niečo nové, aj keď samozrejme to bolo výnimočné. Zachariáš sa rozprával s anjelom Gabrielom. Dostal nádherné zasľúbenie o narodení syna, ktorý bude vzácnym prorokom. Potom tento istý anjel navštívil Máriu, aby dostala nesmierne vzácne a dôležité poverenie od Boha. Narodenie dvoch ľudí bolo vopred avizované anjelom.

Veľmi zaujímavá je aj anjelská návšteva, ktorú zakúsili pastieri pri stáde v tú noc, keď sa narodil Pán. Oni doslova zakúsili nebeské ohlásenie – oznámenie výnimočnej Božej udalosti. Bolo jasné, že nezostali na mieste, ale ponáhľali sa do Betlehema uvidieť to na vlastné oči.

Niežeby mi išlo len o anjelské návštevy alebo nadprirodzené skúsenosti samotné, ale predsa sa pýtam, môže nám Boh zveriť niečo také sväté a vzácne, čo má taký potenciál zmeniť svet? Sú medzi nami Zachariášovia a Márie? Ja verím tomu, že je mnoho vecí, ktoré Boh pre nás pripravil. Ba dokonca mnoho svätých vecí, ktoré by nám chcel doslova zveriť a potvrdiť skrze anjela Gabriela. Tento anjel prichádza oznámiť niečo Božie. Pri jeho návšteve nejde o neho a o fakt, že je tu anjel. Preto sa pýtam, sme na tom tak, že k nám môže byť poslaný Gabriel? Môže nám Boh zveriť niečo sväté a vzácne? Prijímame vôbec od Neho Jeho plán pre náš život, Jeho dary, príležitosti, schopnosti (bez ohľadu nato, či veľké, alebo malé, výrazné, alebo takmer nepovšimnuté) ako niečo sväté, vzácne, dôležité...? Keď čítam tento príbeh, modlím sa: „Bože, iste sú veci v nebi, ktoré sú Tvojou vôľou, aby sa narodili na zemi, aby boli zverené do rúk ľudí. Možno sú to také veľké a sväté veci, že potrebujeme aj takéto nadprirodzené oznámenie a potvrdenie. Prosím, nech tieto veci Tvojej vôle a Tvojich povolaní neminieme. Pošli Tvojich anjelov, pošli znovu Gabriela v Tvojom čase k ľuďom, ktorých si Ty povolal.“

Prorocké sny (Mt 1, 20 – 25; 2, 12; 2, 13 – 14; 2,19 – 21; 2, 22)

V dvoch kapitolách sa „len tak“ mihne zmienka o piatich prorockých snoch. Štyri z nich mal Jozef a jeden mudrci od východu. Akoby to bolo niečo celkom bežné. A ono to aj celkom bežné je. Je to jeden zo spôsobov, ako k nám Boh hovorí. Samozrejme, že okolnosti v našich príbehoch boli naozaj vážne, a preto sa dostalo týmto ľuďom aj vážne usmernenie od Pána. Predsa sa však pýtam, či to zakúšame aj my, či je to bežné, alebo či sa nám to niekedy stalo, že sme zakúsili Božie usmernenie – napomenutie prostredníctvom prorockého sna tak jasne, že po prebudení sme jasne vedeli, čo máme robiť, že sme doslova boli uchránení pred naším vlastným uvažovaním a zlými rozhodnutiami. Ani toto neviem čítať ľahostajne. Znovu pri tom stojím a volám: „Bože, hovor k nám aj cez prorocké sny! Zachráň nás pred zlými rozhodnutiami podľa našej vlastnej úvahy! Prosím, nech sa nám dostane takýchto vážnych usmernení a napomenutí aj cez sny. Nech nerobíme osudné a zbytočné chyby. Nech neohrozujeme veci Tvojho kráľovstva! Prosím, nech vieme, čo robiť, ako ísť ďalej, prípadne čo neurobiť.“

Prorocké prejavy (L 1, 42 – 45; 1, 46 – 55; 1, 67 – 79; 2, 28 – 35; 1, 38)

Zrazu sú konkrétni ľudia naplne-

ní Duchom Svätým a prorokujú. Aj toto je v Písme uvádzané ako niečo štandardné, čo by doslova v našich dňoch malo byť úplne bežné (Sk 2, 17 – 18) a za čo by sme mali horliť najviac zo všetkých darov (1K 14, 1). V rozmedzí dvoch Lukášových kapitol nájdeme päť takýchto ľudí a prorockých prejavov. Toto vnieslo nesmierne silné Božie potvrdenie a slovo, na ktorom Zachariáš s Annou, Mária s Jozefom alebo Ján s Ježišom mohli stáť ako na skale. Aspoň o Márii je napísané, že každé toto prorocké slovo uchopila nielen v mysli, ale doslova vo svojom srdci (L 2, 19; 2, 51). Ani v tomto prípade mi nejde len o samotné prorocké prejavy. Keď čítam tieto príbehy, nemôžem to len tak obísť. Chcem to. Chcem tiež – ako Mária – zakúsiť prorocké slovo vo svojom srdci, ktoré bude mojou kotvou. Chcem aj dnes medzi nami vidieť ovocie takejto skutočnej prorockej služby. A tým ovocím je viera, vedomie Božieho povolania, odhalenie Božieho konania, jasné identifikovanie a potvrdenie Bohom povolaných ľudí pre konkrétnu službu.

Záver

Všetky tieto zvláštne udalosti vonkoncom nezačali v prvých (vianočných) kapitolách evanjelií! Čítame o nich od prvej po poslednú knihu Starej zmluvy. Čítame o prorokoch – modlitebníkoch, o návštevách anjelov, o prorockých snoch a videniach, o prorockých prejavoch a aj o mnohých iných príkladoch Božieho vedenia a pôsobenia v životoch ľudí.

Dokonca tieto zvláštne udalosti pokračujú v evanjeliách, v Skutkoch apoštolov, mnohé z nich znovu spomína a zakúša apoštol Pavol, ba dokonca posledná kniha Biblie je sériou takýchto skúseností, ktoré mal apoštol Ján. Ktosi povedal, že keby sme mali takéto udalosti povystrihovať z Biblie, zostalo by nám z nej len veľmi málo, možno len čísla strán a nejaké rodokmene.

Na jednej strane verím, že by sme sa nemali na tieto nadprirodzené skúsenosti zameriavať. K tomu nikde nie sme v Písme vyzvaní. A ani by to nebolo správne. Ani v tomto článku sa nevenujem týmto udalostiam preto, aby sme sa na ne zamerali. No na druhej strane neviem, či bez nich je vôbec možné zachytiť a pochopiť Božie vedenie, usmernenie, Jeho vôľu, zámery, cesty... Písmo nikde nehovorí, že by sa Boh vo svojich spôsoboch komunikácie a jednania s ľuďmi zmenil. Tieto udalosti sú indikátorom Božieho konania, ktoré prichádza ako odpoveď tam, kde je srdce človeka pred Bohom zlomené a otvorené dokorán. Ak nie sú bežné v našich životoch, pýtam sa, či naozaj horíme pre Boha natoľko, aby sme sa Jemu a Jeho vôli celkom odovzdali. Preto sa modlím, aby ani vás nenechali tieto udalosti ľahostajnými.

Verím, že je čas zamerať sa na veci Božieho kráľovstva tak radikálne, ako to urobili napr. Simeon s Annou. My sa dnes sem-tam pomodlíme a zriedkakedy sa postíme. Oni však všetko ostatné robili len popri modlitbách a pôstoch. Ich pozornosť bola upriamená na Mesiáša. Prorocké obdarovanie, nadprirodzené vedenie Duchom Svätým, odhalenie Mesiáša v malom dieťatku... – to všetko bol len vedľajší produkt ich zlomenosti pred Bohom a ich vydania samých seba dielu Jeho záchrany.

To isté sa stalo v prvej cirkvi. Nešlo o letnice, o duchovné dary, o zázraky a divy... Šlo o Mesiáša a evanjelium, ktoré menilo srdcia ľudí.

To isté sa udialo v živote apoštola Pavla či Jána: nešlo o všetky tie nadprirodzené veci, ktoré sa im diali a ktoré sa diali skrze nich. Išlo im o Mesiáša. Pre nich žiť bolo Kristus a zomrieť zisk. Nešli za charizmami, ale za Pánom a verím, že preto šli charizmy za nimi. Som presvedčený, že toto isté sa deje aj dnes, kdekoľvek sa niekto rozhodne celým srdcom hľadať Boha a nasledovať Baránkove šľapaje. A tu som znovu pri prenádhernom evanjeliu, že Boh nás tak miluje, že dal za nás svojho Syna, Pána Ježiša, ktorý sa stal človekom na zemi ako my, aby mohol vziať na seba všetko, čo sme mali niesť my a čo nás od Boha nenávratne oddelilo.

Modlím sa za každého z nás, aby tohtoročné Vianoce boli časom obrátenia sa celého nášho srdca na Pána. Je čas, aby sme začali horieť pre Pána a zažívať vlastné evanjeliové príbehy plné zvláštnych udalostí.

Vejděme do jeho bran

Marie Horáčková

Ježíš Kristus, Syn Boží, jehož narození si připomínáme o Vánocích, zemřel ve 33 letech za naše hříchy. Narodil se v té největší bídě, jakou si vůbec dovedeme představit. Těhotnou Marii s Josefem nechtěl nikdo vpustit dovnitř, aby se mohli ubytovat a aby si Marie mohla odpočinout. Nebylo pro ně místo. Přitom Josef přišel do Betléma, do svého rodného města, kde měl dříve domov a své přátele, ale ani ti nebyli ochotni podělit se s ním o příbytek. Do vlastního přišel a vlastní ho odmítli a nepřijali. Jak se asi museli cítit?

Až po mnoha pokusech se nad nimi slitoval jeden hospodský a poslal je spát alespoň do chléva mezi dobytek. Ale Marie byla vděčná. Byla ráda, že může konečně ulehnout ke spánku.

Zde také v noci porodila svého prvorozeného syna, Ježíše, jak bylo již 700 let před touto událostí předpověděno. Marie zabalila malého Ježíška do plenek a uložila do jeslí.

Narodil se Král a přece neležel ve zlaté postýlce, obklopen bohatstvím. Ale on lidské bohatství a peníze nepotřeboval. V poslušnosti svého Otce v nebesích sestoupil na zem z nesmírného nebeského bohatství, aby nás vysvobodil od jisté smrti. Narodil se zde na zemi Boží syn, aby nás, lidi, ve své lásce smířil s Bohem Otcem.

Svou smrtí na kříži nás smířil a kdo v Něj uvěří, stává se Božím dítětem, jsou mu odpuštěny hříchy, když je přizná, vyzná a prosí za odpuštění. Potom smí, díky Ježíši, přistoupit až k Božímu trůnu s modlitbou.

Všichni jsme odsouzeni k smrti, protože jsme zhřešili. Nikdo nemá výmluvy. Byli jsme odsouzeni k trestu smrti, ale dostali jsme milost. Neboť trest místo nás podstoupil někdo jiný – Ježíš Kristus – a to trest smrti na kříži.

Místo nás vzal na sebe náš trest smrti a naše hříchy, abychom mohli žít. I když zde na zemi budeme ještě chvíli chodit, přece jsme již nyní posazeni na nebesích, jak je psáno v listu Efezským: „Milostí jste spaseni. Spolu s Ním (Ježíšem) nás vzkřísil a spolu s Ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši.“

Jaká je to radostná zpráva. Smrtí to nekončí. I my budeme vzkříšeni a následně uvedeni do nebeského příbytku, který není postaven lidskýma rukama. V evangeliu sv.Jana říká Ježíš svým učedníkům toto: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí. Věříte v Boha, věřte i ve mne.

V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Nyní jdu, abych vám připravil místo a opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

I vy můžete vejít do Jeho bran, kde vám Bůh setře každou slzu s očí a smrti již nebude, ani žalu, ani nářku, ani bolesti už nebude, neboť co bylo, pominulo.

O tom jsou Vánoce. Tuto radostnou zvěst slavíme. S vděčným srdcem plným chval děkujme Bohu za spásu, smíření a věčný život.

Přeji vám krásné Vánoce.

Immanuel

Vlastimil Pospíšil

Vánoce

„Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je „S námi Bůh“). Toto jméno se v Bibli objevuje dvakrát a to u proroka Izaiáše, kde již čteme o Vánocích. Tato zvěst o narození Immanuele byla prorokem oznámena několik staletí před narozením onoho syna, kterého prorok zvěstuje. Immanuel je naděje pro Izrael i pro Judu, je nesen do doby, kdy to potřebovaly slyšet oba národy.

Těžká doba

K oběma národům se blížila doba, která bude v dosavadní historii pro ně nejtěžší a nejbolestivější. Pro židovský národ bychom mohli tu blížící se dobu přirovnat k době druhé světové války, kterou si ještě mnoho z nás pamatuje. Izrael půjde do asyrského zajetí, odkud se nevrátí –„zanikne“. Juda půjde do zajetí babylonského, po Jeruzalému spolu s chrámem zůstanou jen trosky!

V Immanueli je slavné zaslíbení

Do jejich situace prorok přináší zvěst: Immanuel bude s vámi, neprokáže se v síle, jako se prokázaly velmoci, které pokořovaly Izrael a Judu – Asýrie a Babylonie. Pán Bůh netasí meč, nevyhrnuje si „rukávy, neukazuje na své svaly“. Bude to Syn, který vás zachrání. V tomto Synu bude Všemohoucí a všude přítomný Bůh. V tom Immanueli je slavné zaslíbení. Upne Izrael a Juda svůj zrak na něj? Vztáhne k němu své ruce? Že by v tom Synu byla pomoc, záchrana?

Dítě doroste v muže

To dítě jednou doroste v muže i u proroka Izaiáše, ale ani v dospělosti nebude přitažlivý: „Vyrostl před ním jako proutek, neměl vzhled ani důstojnost. Byl v opovržení. Před ním si člověk zakrýval tvář. Byl to on, který vzal naše nemoci na sebe. Byl trápen a pokořil se; Jako beránek vedený na porážku, zůstal němý, ústa neotevřel.“ Tak nám jej představuje prorok Izaiáš v 53. kapitole.

Člověk se setkává s Bohem

V tom nejponíženějším, v Immanueli, se člověk setkává s Bohem, s Ježíšem! V oné noci, kdy nad betlémskou plání zněl zpěv andělů, se naplnilo proroctví proroka Izaiáše. Prorok pokračuje v odhalování tajemství toho Syna, který se narodil oné noci v Betlémě: „Na jeho ramenni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ Usedne na Davidově trůnu, ujme se vladařství, Jeho vladařství bude bez konce. Bude to možné, aby tento Syn se toho všeho zmocnil, aby toho byl nositelem? Jeho konec je žalostný, nese kříž, umírá, je pohřben. Až na to nejdůležitější: Třetího dne se jeho nejbližší s Ním setkají jako s Vítězem nad peklem a smrtí. Jeho současníci ani jeho učedníci s tím nepočítali, že takový bude závěr Immanuele. Možná, že se jim vyprázdnilo to slovo a jméno Immanuel. Prorok Izaiáš s takovým závěrem počítal, vždyť řekl: „Horlivost Hospodina zástupů to učiní!“

Náplň vánočních dnů

Vánoce by byly vyprázdněny, kdybychom jen očekávali dárky a příliš se unavili tím, co musíme udělat, aby to byly Vánoce. Mysleme na Immanuele, co je v tom slově, jménu skrytého? S námi je Bůh! To je náplň vánočních dnů!

On nespí, ani nedříme

Izrael, později Juda, prožijí jakoby konec své historické existence, projdou nejtěžším a nejdelším úsekem svého života. Ale Immanuel bude s vámi! My si často myslíme, že jako věřící křesťané projdeme nebo musíme projít bez škrábnutí. Immanuel to nezaručuje a neslibuje, ale slibuje něco důležitějšího: **Já, Immanuel, budu s vámi, ať ponesete jakékoli břemeno. Když budete jásat, anebo usedavě plakat, budete mít všeho hojnost, anebo nebudete vědět, co budete mít k obědu. Možná, že se nebudete moci pohnout z lůžka, možná, že to jsou poslední dny života: „Pamatujme, že Immanuel je neustále s námi. Jsme v Jeho dohledu: „On nespí, ani nedříme!“**

Pán Bůh sestoupil

Syn jest nám dán. Pán Bůh plní své sliby. Nezapomněl na to, co řekl v ráji hadovi: „Ty ho zraníš, on tebe připraví o život.“ Vánoce. To Pán Bůh sestoupil mezi lidi, vzal na sebe jejich bolesti, nemocí, chudobu, ale i hřích a smrt. To všechno musel učinit, aby nám dal život, život, který nekončí, ale vyústí v nebeském Jeruzalémě. To je od Pána Boha vánoční dar. Nenechme si ho jen pro sebe! Nelekejme se dnů příštích. Zpíváme jednu píseň: Immanuel, Immanuel (S námi je Bůh).

Immanuel se narodil!

Bůh ve svém Synu na zem sestoupil,
aby lidstvo z hříchu vykoupil!

Na stráně betlémské
andělé přišli z říše nebeské,
Pánu Bohu písně pěli,
Krále králů velebili.

Pastýři se jen divili,
co této noci viděli.
Hle, Bůh velký div učinil,
Noc tmavou v den proměnil.

Když pastýři zvěst andělů slyšeli,
hned do Betléma běželi.
Lid Betléma tvrdě spal,
Boží div nevnímal.

Naše duše, Tebe Kriste, velebí,
Tebe, jenž trůníš na nebi.
Tys z vůle Otce nebe opustil,
k nám lidem ses připojil,
naše srdce kamenné v masité proměnil.

Vlastimil Pospíšil

Proč se Bůh rozhodl pro pastýře?

Na narození Ježíše Krista, které si připomínáme právě o Vánocích, je pozoruhodné, že si Bůh k tomuto vrcholu dějin lidstva povolal právě ty opovrhované, přehlížené a nedoceněné v lidské společnosti. Andělskou zvěst o převratné události dějin slyší jako první pastýři na betlémských pláních. Proč právě oni? Vyprávění mladé maminky nám může pomoci nalézt tu správnou odpověď.

Byli jsme tehdy v době adventu jedinou rodinou, která přišla do restaurace s malým dítětem. Posadila jsem malého Honzíka na vysokou dětskou židličku, kolem nás se všichni tiše bavili a přitom jedli své oblíbené adventní jídlo. Najednou Honzík vykřikl s velikou radostí: „Ahoj, ty!“ Zavrtěl se a začal se hihňat s pozorností upřenou na muže v roztrhaném a špinavém kabátě. Jeho kalhoty byly hodně plandavé, se zipem jen do poloviny. To, co mu zakrývalo prsty na nohou, měly být boty. Jeho košile byla hodně špinavá, vlasy rozcuchané a neumyté, jeho vousy byly jako strniště ponechané svému osudu.

Nacházela jsem se sice ještě ve vzdálenosti, ve které nebylo možno cítit zápach, ale byla jsem si naprosto jistá tím, že zapáchal. Najednou vidím, jak mává na mého vyfintěného syna. „Nazdar chlapče! Vidím tě!“ volal tento muž směrem k našemu Honzíkovi. Můj manžel ani já jsme opravdu nevěděli, jak se v té chvíli zachovat. Neunikly nám zvědavé pohledy lidí sedících u vedlejších stolů. Honzík se však velice smál a opětoval pozdravy otrhaného muže: „Ahoj, pane!“

Konečně nám donesli naše oblíbené

adventní jídlo. Starý zarostlý chlápek si mezitím objednal topinku s pivem. Přitom volal na Honzíka: „Znáš nějaké lepší jídlo?“ Všichni dávali svým způsobem najevo, že tahle komunikace s naším malým synem jim není zrovna moc příjemná. I můj manžel a já jsme se cítili velice trapně a rozpačitě. Honzík, náš milý synek, naopak předváděl všechny svoje dětské blbinky, kterými chtěl upoutat pozornost onoho muže. Konečně jsme dojedli naše slavnostní jídlo. Manžel odešel zaplatit, já jsem vzala Honzíka a šla s ním pomalu ke dveřím. Onen starý muž zaujal postavení mezi mnou a dveřmi. V té chvíli jsem vyslala směrem k Bohu hlubokou, velice upřímnou, i když jen letmou modlitbu: „Pane Bože, dovol mi projít tak rychle, aby se ten muž nemohl začít bavit se mnou a s Honzíkem.“ Když jsem se blížila k onomu muži, začala jsem se točit zády ve snaze nezachytit ani slabý závan jeho dechu. Jak jsem to udělala, objal mě Honzík kolem ramen oběma rukama a zaujal pozici dítěte plně oddaného své mámě.

Ve chvíli, kdy jsme se míjeli, dříve, než jsem stačila zareagovat a zabránit mu v tom, Honzík se doslova „vyšrouboval“ z mého objetí a skočil do mužovy náruče. Udělal to s naprostou důvěrou, láskou a oddaností. Položil svoji malou hlavičku na mužovo rámě. Mužovy oči se zavřely a já jsem jen viděla proud slz stékajících po jeho tváři. Jeho staré ruce, plné bolesti a těžké celoživotní dřiny, jemně, velice jemně hladily Honzíkovi zádíčka. Kolébal jej ve své náruči. Potom se jeho oči otevřely a zpříma se zadívaly do mých. Muž mi najednou říká jasným hlasem: „Starejte se s láskou o toto dítě!“ Ani nevím, jakým způsobem jsem byla schopna říci z hrdla, ve kterém mi ležel balvan: „Ano, budu se starat…“ Potom mi muž předal Honzíka a s hlubokým dojetím řekl: „Bůh vám žehnej, maminko, dala jste mi ten nejkrásnější vánoční dárek.“ Nevěděla jsem, co se to se mnou v té chvíli děje. Běžela jsem rychle k autu, kde na nás čekal manžel. Nevěděl, co se stalo, když mě viděl, že do auta nastupuji plačící a volající: „Bože, můj Bože, odpusť mi to, odpusť mi to…“ Ten otrhaný starý muž mi bezděčně a přece tak výmluvně připomněl slovo: „Nebudete-li jako děti, nevejdete do království Božího.“

Pohrdaní, opovrhovaní pastýři na lukách kolem Betléma nám o Vánocích připomínají, že nikdo z nás lidí nebyl

„pro své kvality“ hoden Boží lásky. Událost Vánoc je tu pro všechny bez rozdílu. V Božích očích jsme všichni stejní, bez ohledu na sociální vrstvu, ke které podle společenských měřítek patříme. Všichni potřebujeme Spasitele. A Bůh nás každé Vánoce volá k tomu, abychom se s láskou snížili právě k těm přehlíženým kolem nás. Abychom k nim uměli nacházet cestu, cestu k jejich srdci. Pokusme se o to i o těchto Vánocích. Dát jim takový dar pak bude neklamným znamením, že jsme sami přijali ten nejvzácnější vánoční dar do svého srdce – Ježíše Krista.

Podle skutečné události
upravil ***Jan Titěra***

Ježíš se narodil 25. prosince

Proč bylo stanoveno datum Narození Páně 25. prosince, nebylo dosud jasné. Vycházel totiž z rozšířeného přesvědčení, že bylo stanoveno bez historického podkladu, aby se vytlačil vliv pohanského slavení zimního slunovratu. Poslední vědecké objevy však ukazují, že tomu tak není.

Díky dokumentům z Kumránu bylo možno přesně určit, že se Ježíš narodil 25. prosince. Je to mimořádný objev, který nemůže být zpochybňován jako apologetický, protože jej udělal Žid, docent Jeruzalémské univerzity Shemarjahu Talmon. – Narodil-li se Ježíš 25. prosince, pak k panenskému početí došlo devět měsíců předtím. A křesťanské kalendáře slaví 25. března Zvěstování Páně. Ale z Lukášova evangelia víme, že archanděl Gabriel Marii oznámil jako znamení: „I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří a je už v šestém měsíci ...“. Starobylé východní církve slaví mezi 23.–25. září početí Jana Křtitele. Pořadí dat, zakládajících se na tradici, jež se nedala ověřit. Tak jsme si mysleli až donedávna.

Musíme však vycházet právě od početí Jana Křtitele. Lukášovo evangelium začíná historií starých manželů Zachariáše a Alžběty, která se už smířila se svou neplodností, jedno z nejhorších neštěstí v Izraeli. Zachariáš byl knězem z Abiášovy kněžské třídy. „A když jednou byla na řadě jeho třída a on vykonával před Bohem službu,“ zjevil se mu archanděl Gabriel a oznámil mu, že navzdory vysokému věku budou mít s Alžbětou syna – „a dáš mu jméno Jan ... Bude veliký před Pánem.“

Ano, je nám dobře známa ta historie, ale že by onen Lukášův údaj „z Abiášovy kněžské třídy“ mohl být tak rozhodující, to si nemysleli ani velcí exegeté po dlouhá staletí.

Ve starém Izraeli byli kněží rozděleni do 24 tříd a střídali se podle neměnného pořádku při chrámových obětech dvakrát do roka. Věděli jsme, že Zachariášova kněžská třída, totiž Abiášova, byla osmá. Ale nikdo nevěděl, na kdy připadal její turnus. Až profesorovi Shemarjahu Talmonovi se podařilo za pomoci jiných odborníků a zvláště rozborem svitků Kumránské knihovny upřesnit chronologické pořadí, v němž se střídalo 24 kněžských tříd při obětech v Jeruzalémském chrámu. Byla tady pravděpodobná tradice východních křesťanů, která klade oznámení Zachariášovi, že se mu narodí syn, mezi 23. a 25. září. Avšak tato pravděpodobnost se přiblížila jistotě, protože další badatelé podníceni objevem profesora Talmona rekonstruovali „přádelnický stroj“ oné tradice a dospěli k závěru, že ta tradice pochází přímo z prvotní židovsko-křesťanské obce v Jeruzalémě. Velmi starobylá a také náramně houževnatá tradice Východních církvi, jak to bylo ostatně potvrzeno už v mnoha jiných případech.

A tedy, co se zdálo jako nějaký zbožný mýthus, nabývá náhle úžasné, nové pravděpodobnosti: Řetěz událostí, který se táhne v rozsahu 15 měsíců. V září anděl Páně, Gabriel, oznámil Zachariášovi narození syna. Evangelista Lukáš upřesňuje: „Když skončily dny jeho služby, vrátil se domů. Po těch dnech jeho žena Alžběta počala“ (Lk 1, 21). V březnu po šesti měsících zvěstování Marii a její „Fiat“. Po třech měsících narození Jana; katolická církev je slaví 24. června. Po šesti měsících narození Ježíše. A touto poslední událostí dospíváme do 25. prosince. Ten den tedy nebyl stanoven čirou náhodou.

Vědcům jako je profesor Shemarjahu Talmon, stačil Lukášův údaj, že Zachariáš byl z Abiášovy kněžské třídy a kumránské svitky, aby potvrdil tradici prvotní jeruzalémské obce i datum Ježíšova narození – 25. prosince.

A co je Kumrán? V některých jeskyních Kumránu nedaleko Mrtvého moře jeden pastýř v roce 1947 našel celou řadu čitelných rukopisných svitků. Do roku 1956 se objevovaly a prodávaly další. Jde o 750 textů v hebrejštině, aramejštině (tak mluvil sám Ježíš) a řečtině. Jdou od 3. století před Kristem až do 1. století po Kristu. Biblista P. Gallagher S.J. na jednom svitku určil text z Markova evangelia, který potvrzuje, že Markovo evangelium bylo napsáno před zničením Essénů, židovské sekty, která měla v Kumránu své sídlo, to je do let krátce po Ježíšově smrti v letech 40.– 50. po Kristu. Jedna část svitků byla až do roku 1991 uchovávána v Izraeli. Zveřejnění všech textů 38 svazků materiálu z Kumránu bylo dokončeno v Oxfordu teprve minulý rok.

Vladislav Běhal
Zdroj: Radiovatikana.cz, P. J. Koláček

Čas radosti, veselosti...

Stanislav Baláž

Žijeme vo veľmi zvláštnej dobe. Celý svet je zmietaný rôznymi nepokojmi. Z televízie, rozhlasu neustále počujeme len samé negatívne správy. V mnohých krajinách sú nepokoje, prevraty, vzbury, ale aj rôzne nešťastia a katastrofy. My sa však pomaly, ale isto stávame voči takýmto veciam imúnni. Keď sa hovorí o nejakom nešťastí, že sa niekde stala nejaká tragédia, vnímame to už skoro ako úplne bežnú vec. Ale to nie je všetko. Okrem toho sa neustále hovorí o veľmi vážnej kríze, ktorá zasiahla mnohé krajiny a šíri sa stále ďalej a ďalej ako nejaký nákazlivý mor. Politici, ekonómovia si s ňou nevedia dať rady. Nevedia na ňu nájsť účinný liek, ktorý by ju vedel aspoň zastaviť, ak nie vyliečiť.

Nedávno sa mi dostal do rúk článok istého známeho politológa, ktorý o tom hovorí toto: „To, čo dnes nazývame krízou, je nič oproti tomu, čo nás čaká. Je to len taký úvod, naladenie, ako pri predohre k opere... Všetko sa to podobá na zmenu, aká nastala pri páde Rímskej ríše. Nadobúda to mnohé spoločné črty. Spoločnosť stráca svoje ciele, stáva sa cynickou, nemá nijakú perspektívu, akoby len prežívala... V takýchto obrovských zlomoch vznikajú vždy nové civilizácie.“ A následne vyzýva ľudí, aby boli na ten čas, ktorý príde, pripravení, lebo to bude veľmi ťažká doba. Sú to veľmi vážne slová. Čo je zvláštne a zarážajúce, je, že to nehovorí nejaký kazateľ či kresťanský vizionár.

A ako sa na to všetko pozeráme my kresťania? Berieme to, čo sa deje v tomto svete, vážne? Alebo sme sa už aj my stali voči takýmto veciam imúnni? A žijeme si tu svojím vlastným životom, ako keby sa nás to vôbec netýkalo? A pritom Pán Ježiš už pred takmer dve tisíc rokmi hovoril o istých znameniach posledných časov. Je viac než isté, že doba, ktorú práve žijeme, sa veľmi začína podobať na dobu, o ktorej hovoril náš Pán (Mt 24, 4 –44; Lk 21, 25 – 28). Pán Ježiš nakoniec dodáva: „Pozrite si figovník a všetky stromy; keď vidíte, že už pučia, sami viete, že je leto už blízko; tak aj vy, keď uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že blízko je kráľovstvo Božie“ (Lk 21, 29 – 31).

Zo srdca si prajem, aby sme vedeli rozpoznať ten čas, o ktorom tu hovoril Pán Ježiš. Ale ešte dôležitejšie je, aby sme boli pripravení na čas Jeho príchodu. Aby to bol pre nás naozaj čas radosti a veselosti, a nie zármutku, strachu a obáv z toho, čo nás čaká.

Znova sme sa dostali do zvláštneho času pred Vianocami – do adventu. Času, keď žijeme v očakávaní nášho Pána. Je to čas, ktorý ma slúžiť k našej príprave na Jeho príchod. Sme dnes pripravení na Jeho druhý príchod? Čo keby prišiel dnes?

Aj tento svet využíva tento čas. Skôr ho zneužíva na rôzne komerčné účely. Z reklám sme vyzývaní k veľkému nakupovaniu a neobmedzenému míňaniu peňazí na množstvo darčekov, ktoré nesmú chýbať pod žiadnym vianočným stromčekom. Ľudia túžia aspoň na chvíľu zabudnúť na to, čo sa deje v tomto svete. Všade prevláda nádherná vianočná pohoda, všetci sú veselí a naradostení. A čo príde po Vianociach, na to radšej nemyslieť. Dnes si chceme užívať! Tak ako ten lakomý boháč z podobenstva Pána Ježiša, ktorý si sám v sebe povedal: „Duša, máš dosť všetkého na mnoho rokov, odpočívaj, jedz, pi, veseľ sa!“ (Lk 12,19) Mnohí si niečo podobné túžia dopriať aspoň na Vianoce, keď už nie počas celého roka. Ale Pán Boh mu riekol: „Blázon, tejto noci požiadajú tvoj život od teba, a čo si pripravil, komu to zostane?“ (20. v.)

Pán Ježiš nás nie náhodou vyzýva: „Dbajte, aby vaše srdcia neboli obtiažené obžerstvom a opilstvom a starosťami o živobytie, a znenazdania prikvačil by vás ten deň ako osídlo, lebo príde na všetkých, ktorí bývajú na celej zemi. Bdejte teda každého času a modlite sa, aby ste mohli ujsť všetkému, čo sa má stať, a postaviť sa pred Synom človeka“ (Lk 21, 34 – 36)

Bdejme o to viac, práve v tomto čase, ktorý prichádza!

Nech je aj tento sviatočný čas pre nás časom radosti a veselosti, aby sme ho prežili v Božej prítomnosti a nie v nejakých svetských radovánkach.

JONATAN U JESLÍ

Setkání

Spastýři přišel také osmiletý Jonatan do stáje v Betlémě. Podíval se na dítě v jeslích a dítě se zahledělo na něj. Potom vstoupily chlapci slzy do očí. „Proč pláčeš,“ zeptalo se Dítě Ježíš. „Protože jsem ti nic nepřinesl.“ „Přesto mně můžeš něco darovat,“ odpověděl Ježíš. Jonatan zčervenal radostí a řekl: „Chci ti dát to nejkrásnější, co mám.“ Ježíš řekl: „Tři věci bych měl rád od tebe.“ Jonatan ihned předložil svůj návrh: „Mé kolo, mou železnici a mou krásnou novou knihu s mnoha obrázky.“ „Ne,“ řekl Ježíš. „To všechno nepotřebuji. Kvůli tomu jsem na zem nepřišel. Chtěl bych od tebe něco úplně jiného.“ „Copak?“ zeptal se Jonatan zvědavě. „Daruj mně svou poslední školní úlohu,“ řekl Ježíš zcela potichu tak, aby to nikdo jiný neslyšel. Tu se Jonatan vyděsil. „Ježíši,“ zašeptal a přiblížil se až k jeslím, „vždyť přece učitel pod ní napsal: nedostatečně.“ „Právě kvůli tomu ji chci.“ „Ale proč?“ chtěl Jonatan vědět. „Přines mně vždy to, pod čím ve tvém životě je napsáno: nedostatečně. Slibuješ mi to?“ „Ano, rád“ odpověděl Jonatan.

„A rád bych měl od tebe ještě druhý dárek – tvou sklenici na čaj.“ „Ale tu jsem právě dnes rozbil.“ „Přines mně vždy to, co jsi v životě pokazil. Já to dám zase do pořádku. Slibuješ mi to?“ „Ano, rád,“ odpověděl Jonatan.

„A nyní třetí přání,“ řekl Ježíš. „Přines mi ještě odpověď, kterou jsi dal své mamince, když se tě ptala, jak se sklenice rozbila.“ Tu položil Jonatan hlavu na hranu jeslí a tiše plakal. „Já, já…“ řekl s námahou, „ já jsem řekl, že sklenice spadla dolů se stolu, ale to není pravda, já jsem ji úmyslně s toho stolu shodil.“ „Přines mně vždy všechny své lži, všechno zlé, co si myslíš nebo děláš,“ řekl Ježíš. „A když s tím ke mně s lítostí přijdeš, já ti odpustím, pomůžu ti a osvobodím tě od toho. Chceš přijmout tento dar ode mě?“ Tu přestal Jonatan plakat. Byl plný úžasu a srdce měl plné radosti. Poklekl před jeslemi a Ježíši vroucně děkoval.

Z Entscheidung, Př. E. T.

Baptisté v Zelově

Vlastimil Pospíšil

Český baptistický sbor v Zelově (po druhé světové válce již polský sbor) vznikl roku 1872. Letos si zelovští baptisté připomínali 145. výročí od založení sboru. Jedná se o nejstarší sbor baptistů mezi Slovany. Čeští baptisté v polském Zelově jsou právem hrdi na to, že jejich otcové patří mezi první slovanské baptisty vůbec. Časová vzdálenost mezi počátkem činnosti baptistů v Čechách a baptistů v Polském Zelově je 10 roků.

Baptistické sbory v Polsku i v Čechách

Vznikly z baptistické misie po setkání s německými baptisty. První baptista mezi Čechy byl Karel Jersák. Říkalo se o něm, že byl otrokem alkoholu a to, co jej v životě zastavilo, byl duchovní zpěv. Ten se setkal na Kuruvku s baptisty. Kuruvek je asi 3 kilometry vzdálený od Zelova a tam pracoval německý baptistický sbor. V Čechách byl prvním baptistou Václav Cineker z Broumova.

Bratr Karel Jersák

přijal křest roku 1866. Tehdy se začala rozvíjet baptistická misijní práce mezi Slovany, tedy mezi Čechy a Poláky.

Stavba modlitebny

Aby se měli baptisté v Zelově kde shromažďovat, postavili si skromnou modlitebnu. Počítali s tím, že až jich bude více, postaví si modlitebnu větší. Tato příležitost nastala až v roce 1893. Stavba začala s nemalými potížemi. Potíže nebyly ve financích. Sebralo se 665 rublů a to nebyl malý obnos. Carské úřady však povolily pouze rekonstrukci stávající modlitebny. Na novou modlitebnu sbor povolení nedostal.

Bratři přišli s myšlenkou, že starou modlitebnu obstaví novými zdmi a až budou zdi hotové, starou modlitebnu zbourají. Tak se i stalo a tato modlitebna z roku 1893 dodnes slouží svému účelu. Dne 2. října 2011 si sbor připomněl její výročí a tím i výročí vzniku sboru.

Prvním kazatelem sboru

byl bratr Karel Jersák. Jeho kazatelská práce přinášela ovoce. Brzy nato odešel do Kučova, od Zelova vzdáleného 35 km. Zde byla kolonie Čechů. Pracoval zde manuelně a po práci se snažil evangelizovat. Nebyl na to sám, byli tu i jiní bratři, kteří mu v této činnosti pomáhali. Ale nejvíce zodpovědnosti bylo na něm.

Další kazatelé

Po Karlu Jersákovi nastoupil kazatel bratr J. Hort. Tehdy sbor prožíval určitou krizi. Po něm v roce 1891 nastoupil místní bratr Jan Pospíšil a sbor prožíval značné rozvlažení.

V roce 1903 se kazatelské práce ujímá pionýr baptistické práce, velice zkušený bratr – August Meerais. Ten

přišel do Zelova s mnohými duchovními zkušenostmi, které získal zejména na Slovensku a v Čechách, ale i na jiných místech Rakousko-maďarské monarchie. V Zelově dlouho nepobyl. Po třech letech požehnané práce se odstěhoval s manželkou do Ameriky za dcerami, které tam studovaly teologii. Na uvolněné kazatelské místo nastoupil v roce 1909 bratr Michal Marko ze Slovenska. Jeho práce zde zanechala hluboké duchovní kořeny. V roce 1913 byl vystřídán bratrem Ondrou. I bratr Ondra přišel do Zelova s mnohými duchovními a evangelizačními zkušenostmi. Od dětství se přátelil s bratrem Augustem Meeraisem. Vyrůstali pod jednou střechou, ale nejen to. Hluboce věřící otec bratra Ondry přijal Augustu jako sirotka na výchovu. Potomci rodiny Ondrových jsou v Čechách, jedná se o rodinu Hovorkových. Jejich maminka, babička i prababička pochází z rodiny Ondrových, ti se ze Zelova odstěhovali do Lodže. Bratr Jozef Hovorka byl původem ze Zelova.

1.světová válka

Rok nato začala první světová válka, bratři ze sboru museli narukovat do ruské armády. Bratr kazatel Ondra nenarukoval, protože byl rakouským občanem a jako rakouský občan byl poslán carskými úřady na Sibiř, jako rakouský zajatec. Ze Sibiře se již nevrátil, zemřel na tyfus.

Práce s mládeží

Na uvolněné kazatelské místo nastoupil Pavel Tuček. Po jeho boku pracoval požehnaně s mládeží jeho syn Karel. Tehdy bylo v Zelově veliké probuzení, sbor se rozšířil o 40 osob. Probuzení zasáhlo baptisty i členy evangelicko reformované církve.

Další probuzení

Po 1. světové válce se mnoho bratří vrátilo z války domů. Mezi nimi byl i bratr Karel Střelec. Toho sbor zvolil za svého kazatele a sloužil sboru přes deset let. Je na místě vzpomenout bratra V. Tučka, který v té době kázal při jedné evangelizaci. Tehdy nastalo veliké probuzení, které zasáhlo všechny zelovské Čechy. V tu dobu bylo do baptistického sboru přijato 150 nových členů. Na této evangelizaci se velice podílela zelovská mládež, pod vedením bratří V. Volanského a J. Špringla.

Pokračování práce sboru

V roce 1930 sbor povolal za kazatele bratra Sitaře. Ten byl z církve „Evangelických křesťanů“. Kazatel Sitař svou práci v zelovském sboru vykonával velice svědomitě a Pán Bůh žehnal. Sitař setrval v zelovském sboru do roku 1937. V tomtéž roce sbor zvolil za kazatele Josefa Teofila Tučka a to byl poslední český kazatel v Zelově.

Po příchodu do Čech shromažďoval bratr kazatel Tuček přistěhovalce ze Zelova a založil sbor v Liberci. Pracoval jako kazatel i v Šumperku, zde zůstal do své smrti. Mezi tím působil jako kazatel v Kanadě v Minitonas v českém exulantském sboru.

Němečtí baptisté

Po postavení modlitebny v Zelově v roce 1893 ji využívali i němečtí baptisté z Kuruvka a okolí. Sbor v Kuruvku zřejmě již neexistoval. Němečtí bratři se scházeli v zelovské modlitebně v horním sále. Své shromáždění měli hodinu před českým shromážděním a po svém shromáždění zůstávali na českém shromáždění.

Poválečné období

Po odstěhování Čechů ze Zelova – po druhé světové válce r. 1945 – zůstalo ve sboru jen několik členů, kteří byli ve smíšených manželstvích s Poláky. Do sboru postupně přicházeli Poláci a nastoupili sem polští kazatelé. Jako první kazatel zde sloužil Michal Januszkiewicz. Následoval Michal Rudnicki – ten byl v zelovském sboru 19 roků a byl nejdéle působícím kazatelem v dějinách toho sboru. Po něm nastoupili kazatelé Andrzej Elkowicz, Józef Urbaniak a Grzegorz Bielachowicz. V současné době je zelovský baptistický sbor bez kazatele.

Současnost

Do zelovského shromáždění se dostala i rodina Kucových. Pradědeček kazatele Karla Kuce byl Němec. Ten se s rodinou přistěhoval z Bydgoště do blízkosti Zelova, do Nové Vole a chodili do německého shromáždění na Kuruvek. Když mu zemřela manželka, oženil se s Češkou a od té doby již navštěvoval české baptistické shromáždění v Zelově. Pravnuk a prapravnuk onoho Kutze z Bydgoště, Karel a Daniel Kucovi, se stali českými kazateli v Čechách. Během času Kutzova rodina své jméno počeštila na Kuc.

Oslav 145 výročí sboru v Zelově – 2. října 2011 – se za české baptisty zúčastnili tři kazatelé, jejichž duchovní i tělesné kořeny sahají do Zelova: Karel Kuc, Daniel Kuc a Miloš Matys s manželkami. Daniel Kuc se již narodil v Čechách.

Mohu se spolehnout na Boha?

Mohu se vlastně vůbec spoléhat na Boha? Pro mnohé křesťany je už tato otázka rouháním. Avšak v knize, která je základem naší víry, se dokonce Boží Syn ptá ve velkém sevření svého Otce: „Proč jsi mně opustil?“ A v žalmech jsou obsaženy výtky vůči Bohu: „Ty už se ke mně neznáš! Přenechal jsi mne mým nepřátelům!“

Proč je jen málo těch, kteří se odvažují takto se modlit, ačkoliv je to i jejich zkušenost? Nesouvisí to s obrazem Boha, jak jsme si jej vytvořili podle 23. žalmu? Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Nespočívá to v tom, že si všímáme především těch biblických míst, která nám ukazují Boha jako zcela blízkého, ochraňujícího, léčícího? Avšak lidé Bible zažili Boha také zcela jinak. A je pomocí, když si tuto skutečnost uvědomíme, abychom nebyli zklamáni. V některých sborech je zvykem, že jsou křesťané vyzváni k tomu, aby vyprávěli o své zkušenosti s Bohem v posledním týdnu. Téměř vždy zazní informace o velkých nebo malých Božích divech. Jen zřídka někdo vyzná: „Mám pocit, že Bůh neslyší mou modlitbu, nebo: „Dostal jsem něco jiného než to, oč jsem prosil, nebo: „Já už Bohu nerozumím.“

„V bahně hlubiny se topím“

Chtěl bych to znázornit na banálním příkladu. Prožíval jsem dlouhé období, kdy jsem nemohl usnout. To je něco strašného pro člověka tak citlivého, jako jsem já. Jedné noci jsem se zase převracel sem a tam a moje utrápená manželka mě vyzvala:

„Čti si přece v Bibli!“
„To mně nepomáhá!“
„Tak si čti žalmy!“
„Už jsem je pročetl.“
„Tak je čti ještě jednou!“

Tato opakovaná výzva ke čtení Bible mě rozhněvala. Veden spíš zlostí jsem otevřel ještě jednou Bibli a náhle četl verš, kterého jsem si doposud nikdy nevšiml. Zrovna král David se takto modlil: „V bahně hlubiny se topím“…(Ž 69, 3). Ta slova vyjadřovala přesně mé pocity. A najednou jsem si s novým pocitem úlevy uvědomil: O mně a mé situaci je v Bibli řeč a to mě naplnilo pocitem štěstí. Od té doby jsem mohl opět lépe spát. Jak to vše patří k sobě? Na jedné straně: „Hospodin je můj pastýř – a na druhé: „V bahně hlubiny se topím?“ Můžeme se tedy spolehnout na Boha jen částečně? Ne! Na Boha se můžeme plně spolehnout, když bereme vážně celé Písmo svaté, nejen oblíbené verše. Potom nebudeme zklamaní, protože poznáme:

1. Mohu se spolehnout na to, že Bůh chce pro mne jen to nejlepší, i když to hned nepoznám.

Existuje také požehnání modliteb, které nejsou vyslyšené. Za Hitlerovy vlády seděla ve vězení holandská spisovatelka Corrie ten Boom spolu se svou sestrou v jednom baráku koncentračního tábora. Její sestra jí šla na nervy, především proto, že měla zvyk za všechno Bohu děkovat. Ke všemu trápení dostaly jednoho dne ještě blechy. A sestra večer děkovala za tyto blechy. Pro Corrie to byla neuvěřitelná provokace: „Jak můžeš být vděčná za to, že my ke všemu trápení musíme vytrpět štípání tohoto odporného hmyzu?“ Později se Corrie dozvěděla, proč nebyla odvedena dozorci k usmrcení. Báli se totiž, aby se nenakazili blechami. Bůh tedy poslal štípající hmyz, aby ji zachránil.

2. Mohu se spolehnout na Boží plán

Mnohé katastrofy na světě nekončí dobře. Také křesťané prožívají úrazy, epidemie, těžké nemoci, zemětřesení, jsou úplně zoufalí, cítí se zcela opuštěni. Křesťané rádi zpívají zhudebněný text Dietricha Bonhoeffera: „Já vím, že Bůh mne svojí mocí chrání a čekám s důvěrou…“ Ale každý ví, o čem zpívá, když slova třetí sloky zní takto: „Když hořký kalich k našim ústům dáváš a my jej máme celý do dna pít, tak víme, že to s velkou láskou děláš, a chceme jej od tebe vděčně vzít.“

Dietrich Bonhoeffer důvěřující v Boha byl popraven 9. dubna 1945 v koncentračním táboře Flossenburg. Umíme přijímat také utrpení vděčně? V každém případě mají křesťané jako jediní pozitivní perspektivu: VĚČNOST.

3. Mohu se spolehnout na Boží sliby

V sešitu s programem posledního velkého divadelního setkání v Berlíně je otázka: „Proč chodí lidé do divadla?“ – což dělají desetitisíce. A smělá odpověď zněla: „Protože čekají na zázrak.“

My křesťané nepotřebujeme čekat na zázrak, my ho můžeme prožít. Ježíš řekl něco, co se ještě nikdo neodvážil tvrdit. **„Smíte nazývat Stvořitele světa svým Otcem.“** Tak úzký vztah je jedinečným ze všech světových náboženství. V islámu je Allah zcela vzdálenou bytostí, hinduismus a budhismus nezná osobního Boha.

Ježíš nás vyzval, abychom tohoto Otce v modlitbě „Otčenáš“ prosili za všechno, co je opravdu důležité.

Div bohoslužby

V mém osobním životě bylo období, kdy jsem si myslel, že nikdy nebudu moci odpustit svému příbuznému. Ale nevydržel jsem to. Toužil jsem po pokoji a dostal jsem ho. To je div bohoslužby, který neposkytne žádné divadlo – jde o zázrak.

Dobrá pomoc: procházka hřbitovem

Pro mnohé lidi je důležité, aby jejich jména i po smrti byla pozitivně zmiňována. Je pochopitelné, že chtějí být ctěni, ale pro věčnost to není rozhodující. Procházka hřbitovem nás vede ke střízlivosti. Častý nápis na hrobech: „Nikdy na tebe nezapomeneme“ – je většinou už zarostlý plevelem.

Vstupenka do nebe

Ježíš Kristus říká: Důležité je, aby naše jména byla napsána v nebesích. A jak toho dosáhnout? Náš Pán slibuje: **„Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi“ (Mt 10, 32).** Vstupenka do nebe je

přiznání se ke Kristu slovem i činem. Muž, který hrál významnou úlohu v mém životě, onemocněl Alzheimerovou nemocí. Nyní nezná ani moje jméno, ani jména mnoha jiných. Avšak stačí vyslovit jméno Pána Ježíše a muž má kázání – jako dříve. Jeho jméno je zapsáno v nebi. A na tom záleží u každého z nás.

Podle Idey
zprac. E. Titěrová

DVĚ TŘETINY VŠECH KŘESŤANŮ ŽIJÍ NA JIHU

Dle statistiky náboženství posledních sto roků přineslo největší změny v křesťanstvu. Začátkem 20. století se přemístilo těžiště křesťanstva ze severní polokoule na jih. Dnes jsou dvě třetiny všech křesťanů v Africe, Latinské Americe a Asii. V r. 1910 jich žilo přibližně 66% v Evropě. O století později to ještě bylo 26 %. O tom informoval australský statistik náboženství Peter Crossing při Globálním křesťanském foru v Manado (Indonesii). Crossing pracuje s dalšími vědci na světovém atlasu křesťanstva.

Za posledních sto let se podíl křesťanů nezvýšil

Crossing informoval, že podíl křesťanů na světě je dnes asi 32% - minulých sto let zůstal relativně stejný – ale „gravitační centrum“ se dramaticky přesunulo na jih. Dříve leželo geografické centrum přibližně na výšině Madridu, dnes se přestěhovalo k Timbuktu (Mali). Finančně ovšem dominují křesťané v průmyslových zemích severu. Sice žijí dvě třetiny všech křesťanů na jihu, ale vytvářejí jen 17% podíl majetku. Kolem tři sta účastníků druhého Globálního křesťanského fora přišlo z různých konfesí, církví a náboženských směrů. V Indonésii byla zastoupena Ekumenická rada církví, Světová evangelická aliance, Světové letniční společenství a Papežská rada k posílení jednoty křesťanů.

Žádné náboženství bílého muže

Předseda Asijské evangelické aliance, David Kim z Koreje, řekl, že vývoj zřetelně ukazuje, že křesťanství už není „náboženstvím bílého muže“.

Křesťanstvo se stěhuje na jih

Podíl evropských křesťanů v roku 1910 66%
Podíl evropských křesťanů v roku 2010 26%

Církve ve světě

Počet obyvatel na světě:	7 miliard
Členové církve:	2,2 miliard
Katolická církev:	1,1 miliard
Ekumenická rada církví:	560 milionů

Světová evangelická aliance : 600 milionů evangelikálů
„Křesťané jsou nyní všude,“ informoval evangelikální teolog.

Výzva

- dlhodobý misijný projekt vo Vavrišove

Hľadáte možnosť dať vášmu životu nové smerovanie v službe Kristovi? Ste mladá rodina, ktorá sa túži usadiť a byť aktívna v službe nášmu Pánovi? Ponúkame vám možnosť dlhodobo sa zapojiť do misijného projektu vo Vavrišove.

Život zboru BJB vo Vavrišove dlhší čas stagnoval.

Niekdajšie centrum baptizmu na Liptove momentálne ostalo osamotené a hrozí mu zánik. Len nedávno si Boh do tohto zboru povolal misionársku rodinu. V zbore nastalo mierne oživenie a odhalil sa jeho potenciál. 20-členný zbor má 30-člennú návštevnosť, zorganizoval niekoľko výnimočných misijných akcií pre strednú generáciu a má pravidelnú prácu s mladými ľuďmi. Bohaté vzťahy z minulosti a súčasná práca Ducha Svätého mu dávajú skutočnú možnosť stať sa opäť plnohodnotným duchovným domovom viacerých rodín a spĺňať ďalej svoju úlohu „svietnika“ v malej liptovskej dedine. K tomu je však potrebná aj vaša pomoc.

Pozývame vás oživiť tento zbor takým istým spôsobom, ako sa zvyknú zakladať zbory. Podľa vzoru Moravských bratov vás pozývame presťahovať sa do Vavrišova a začať tu nový život. Viac informácií nájdete u vášho kazateľa, ale aj na: www.vavrisovo.baptist.sk, raus.dr@gmail.com, 0911/147 055.

Staršovstvo zboru BJB
vo Vavrišove

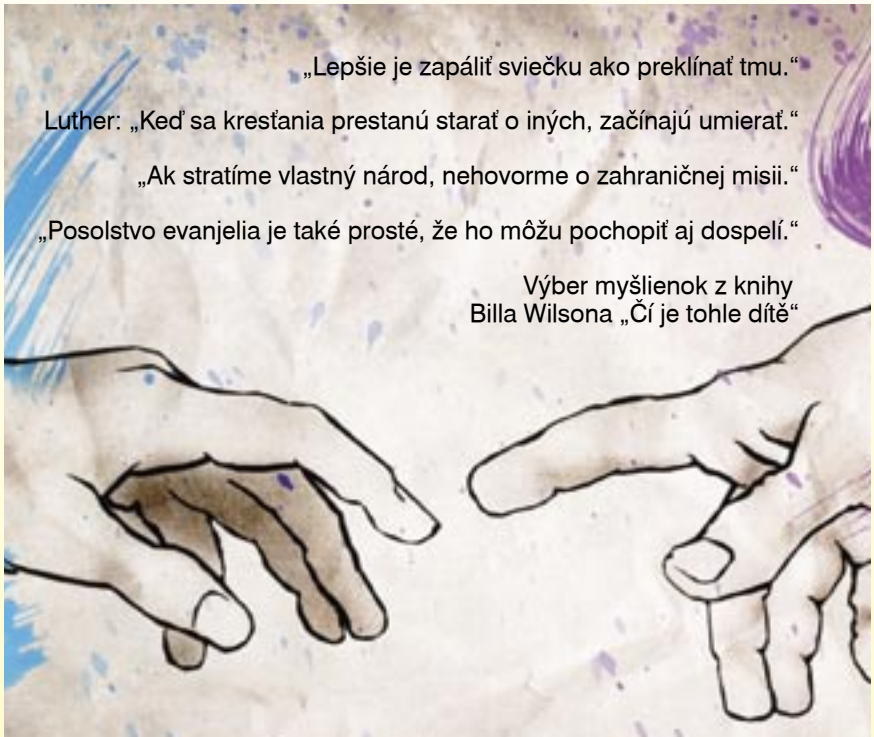

Setkání v Nazaretu

Milan Kern

Když jsme při pasové kontrole v Tel Avivu řekli, že cílem naši cesty je koncil Evropské baptistické federace, který se koná v Nazaretu, docela se podivili. To nevěděli, že EBF zahrnuje i některé baptistické jednoty v Asii, včetně izraelské. V Nazaretu nás čekalo koncilní jednání, ale také milé společenství s účastníky koncilu i s místními palestinskými křesťany.

Pobyt v Nazaretu byl také skvělou příležitostí setkat se s manžely Semjatičovými, kteří přijali povolání ke službě v Izraeli, kam odjeli v minulém roce. Jak vypadá jejich služba, to se dočtete v jejich svědectví. Zvláštní situace v Izraeli, problematika drogově závislých, konkrétní služba, finanční situace. Důležité je pro nás, že i my se můžeme podílet na této službě svými modlitbami i finančními dary. Aby to bylo pro tuzemské dárce jednodušší, je zřízen vysílajícím sborem BJB v Brništi účet, skrze který se pak peníze převádějí na jejich konto v Izraeli.

Sbor může také pro účely daňového odečtu poslat potvrzení. Číslo účtu: 216019229/0300, variabilní symbol: 487850009.

Manželé Semjatičovi vděčně přijmou finanční dary pro zabezpečení jejich služby. Mohou to být dary jednorázové, nebo pravidelné příspěvky.

Služba manželů **Semjatičových** v Izraeli

Jsme obyčejné děti Boží. Češka, vyrůstající v křesťanské rodině, znající lásku Boží i lidskou již od dětství. Vystudovala všeobecné lékařství na 1.LFUK v Praze, „několikanásobný“ dobrovolník v nadacích v Anglii i v rehabilitačních centrech v ČR i v Izraeli. Žid, občan Izraele, narozený na Ukrajině, vyrůstající v problematické rodině, závislý na cigaretách (od 12 let), alkoholu (od 14 let) a heroinu (od 15 let), plně vysvobozený a spasený ve věku 31 let. Zná veškerou hrůzu bludného kolotoče a beznaděje, soudy, život bezdomovce, několik předávkování, ale také vysvobození a záchranu v náruči Boží. To jsme my – Igor a Rut, manželé, které Hospodin spojil již před více než 5 lety mimo jiné i velkou láskou k židovskému národu a touhou pomáhat lidem v drogovém vězení.

Izrael je pod velkým každodenním útokem tohoto soudobého „moru“, ať již cestou slavných pašeráckých tunelů, „humanitárních dodávek“ do Gazy, beduínských karavan z Egypta a Libanonu nebo nafukovacích lodiček z Jordánska přes Mrtvé moře. Ve většině zemí světa již pro zájemce funguje nemálo různých křesťanských projektů a center, což zejména v otázce žen zdaleka neplatí o Izraeli. Ten hlavní problém ovšem je, že pokud v ostatních zemích funguje systém nabídky-poptávky z čistě finančních motivů, do Izraele jsou drogy pašovány „násilím“ s cílem tuto zemi „potichu rozložit zevnitř“. Jelikož teroristické útoky jsou jen „bodové“, je spojení neustálého vnějšího tlaku na psychiku národa a dodávky drog (jako rychlého úniku z reality) kombinace opravdu smrtící a plošná. Proto je nejen generace střední (z nichž se již mnozí přistěhovali s nějakou závislostí nebo mají problémy si najít práci a usadit se), ale dnes zejména ta mladá (toužící po výjimečných zážitcích) vystavena velkému pokušení – a země strádá. Velice obtížná je zde zejména situace závislých maminek s dětmi, jelikož pro ně zde centrum zatím není žádné. Pokud žena přizná před úřady, že je závislá, okamžitě jsou jí děti odebrány a je velice obtížné je opět získat do péče. Každá tedy stojí před výběrem, zda chce riskovat ztrátu dětí nebo raději bude živořit bez léčby s dětmi po boku. Dobré není ani jedno ani druhé a tak bychom právě jim chtěli v budoucnu nabídnout možnost pobytu v centru, kde by samy mohly dostávat pomoc, ale mohly zároveň být i se svými dětmi po svém boku.

Když nám Hospodin otevřel srdce pro tyto „světem odepsané“ lidi, začali jsme se každý ve své zemi připravovat na tuto službu. Po svatbě jsme pracovali hlavně na poli prevence a po ČR jezdili s prezentacemi o závislostech pro rodiče, mládež i děti. Navštěvovali jsme sbory, školy, pomáhali na rodinných táborech. Přesto byl náš zrak stále upřený na Izrael. Sbírali jsme také zkušenosti v různých centrech a sborech, vypracovávali vizi a program. Náš domovský sbor BJB v Brništi nás na podzim r. 2010 ve spolupráci s Křesťanským sborem Karlovy Vary vyslal jako své misionáře a požehnal právě na službu lidem svázaným závislostmi.

Náš konečný projekt „Archy spasení“ zahrnuje především dům, kde by mohly ženy a poté, co zajistíme dalšího potřebného pracovníka, i maminky žít po dobu minimálně 1 roku spolu s dětmi, učily by se být učednicí Pána Ježíše i to, jak být dobrou mámou. Také jejich traumatizované děti by mohly dostávat potřebnou pomoc a žít v klidu a v láskyplném prostředí. Chceme pomáhat i spoluzávislým (s příbuznými a přáteli závislých lidí) a také narkomanům a alkoholikům přímo na ulicích.

Po našem příjezdu do Izraele následovalo několikaměsíční rozkoukávání se, mapování situace. Ze všech míst, kde se nám otevíraly možnosti, se nakonec jako nejlepší jevila spolupráce se sborem v Netanyi. Na jaře roku 2011 vešla vize a celý projekt Archa spásy pod „zastřešení“ místního mesiánského sboru Beit Asaf. Toto shromáždění nás i naši vizi přijalo s otevřenými srdci a také s připraveným, dlouhodobě pronajímaným prostorným bytem pro účely centra. Finanční zabezpečení chodu celého projektu však (kromě pronájmu) musíme shánět sami.

V centru jsme již zavedli plnohodnotný program, dochází k nám pravidelně jedna sestra jako dobrovolník a vzala na sebe vaření obědů. V našem programu je kladen důraz na učednictví a praktický život založený na Slově Božím, v rovnováze se tedy střídá část studijní a pracovní. V rámci pracovní části každého dne kromě klasických domácích prací provozujeme také „macramé“ čili uzlování a začali jsme dělat dorty slané i sladké. Naším přáním a modlitbou je, aby tyto činnosti byly nejen zdrojem zkušeností a radosti pro studentky, ale abychom si také mohli tímto způsobem trochu přivydělávat. Poté, co jsme se o tom sdíleli s vedením sboru, byla nám nabídnuta možnost péct dorty dětem na bar-micva a bat-micva (tj. na oslavu 13. narozenin chlapců a 12. narozenin děvčat). Jelikož v našem sboru je dětí opravdu požehnaně, vychází nám tato práce přibližně 1x za měsíc. Dorty musí vystačit pro celé shromáždění, což je okolo 100–120 lidí.

Je radostnou událostí a Božím originálním vedením, že první studentkou, která s centrem uzavřela roční smlouvu, je Igorova 19letá dcera Aljona. Igor i Aljonina matka byli v době, kdy se narodila, těžce závislí na heroinu i jiných drogách, cigaretách i alkoholu. Když byl Igor okolnostmi donucen se odstěhovat do Izraele, jeho partnerka se na poslední chvíli rozhodla s ním neodjet a tak zůstala Aljona od svých šesti let na Ukrajině pouze s maminkou. Letos na jaře si přicestovala s tříměsíční letenkou vyzkoušet na chvilku jiný život. Přílet do Izraele pro

ni byl velkým šokem a téměř měsíc proplakala. Nevěřila vůbec nikomu, mluvila hrubým slangem, lhala, hádala se, byla přesvědčená, že všichni jen podvádějí a chtějí ji využít. Časem začala trochu vyprávět o svém životě. Ukázalo se, že maminka často bývala ve vězení nebo s různými muži a na všechny otázky dávala jednoduchou odpověď: „Dělej si, co chceš, mně je to ukradený.“ Aljona v 15 letech začala brát pravidelně 3x denně amfetamin, pila tvrdý alkohol, byla silná kuřačka, kluby a diskotéky byly jejími věrnými přáteli, občas šla „na procházku“, ze které se vracela třeba až po týdnu. Přestala normálně spát, začala se děsit všech zvuků, hrůza a strach ji neopouštěly nikdy.

Když přijela, moc jsme si přáli, aby tu s námi zůstala a mohla začít vše od začátku znovu. Bylo to pro ni neskutečně těžké rozhodnutí, krok do absolutního neznáma, v cizí zemi s naprosto jinou kulturou i mentalitou, v podstatě s „cizími lidmi“. Nakonec správné rozhodnutí udělala! A nejen ohledně místa bydliště. V květnu také udělala to nejdůležitější rozhodnutí ze všech – přijala Pána Ježíše Krista za svého osobního Pána a Spasitele. Sama se od té doby nestačí divit, jaké změny v jejím životě probíhají. Začala spát jako miminko, strašné sny přestaly. Její den je naplněný pokojem, postupně se učí přijímat hranice, disciplínu i pravidla. Je pro ni zatím stále obtížné nad věcmi přemýšlet, jelikož k tomu nebyla nikdy vedena, již ve škole mívala problémy a také drogy udělaly s psychikou své. Na druhou stranu jsme každý den ohromováni jejími krůčky vpřed. Naučila se psát na počítači všemi 10 prsty, daří se jí uzlovat náhrdelníky i závěsné košíky. Začínají se u ní projevovat vlohy pro hospodyňku – líbí se jí práce v kuchyni, a ačkoliv neměla v podstatě ani elementární znalosti, postupně si začíná určité návyky osvojovat. Ruce se jí ještě často velmi třesou, při opakované práci je však vidět velký progres. Také se již docela dobře přátelí s vidličkou a nožem, se kterými se seznámila (a poprvé v životě držela vůbec v ruce) až po příjezdu sem k nám. Další „růst“ pro ni znamenala objednávka např. vanilkových „muffinů“ od jedné rodiny z našeho sboru, kterých ovšem mělo být dohromady 300. Pochopitelně pracovala pod vedením a dohledem, ovšem je možno říci, že všechny byly nakonec udělány jejíma rukama. Pro ni to znamená ohromný výkon. Přes toto všechno je hlavní fakt, že její poznávání Hospodina pokračuje a prohlubuje se. Vidíme, jak se jí často otevírají věci, které jí skutečně „nezjevuje tělo a krev, ale Otec v nebesích“.

Kromě vlastní práce v centru jsme uspořádali již 2 semináře pro rodiče a pracovníky s dětmi o tom, co je z jejich strany možné dělat (kromě modliteb), aby nejlepším způsobem ochránili děti před jakoukoliv závislostí. Díky nim se k nám také začali obracet další lidé kvůli konzultacím (vedoucí nedělní školky, nevěřící sousedé členů našeho sboru…). Občas také vyjíždíme ke zlomeným lidem a i v pozdních večerních hodinách poskytujeme duchovní „první pomoc“. Tito lidé by často potřebovali projít celý program, nemají však možnost do centra nastoupit na celý rok. Rut byla také požádána, aby se stala součástí „přípravného výboru ženských večerů“ v našem sboru, který se kromě těchto akcí zabývá i otázkami dlouhodobé pomoci ženám s různými problémy. Ke konci roku by se snad mohla zformovat domácí skupinka, zaměřená právě na tyto ženy.

Tato práce ve všech svých aspektech pochopitelně nemůže být vykonávána pouze námi dvěma. Jsme vděční za jakoukoliv pomoc od kohokoliv, kdo chápe, že „žeň je veliká, ale dělníků málo“ a kdo by se chtěl zapojit do této služby. Chápeme, že ne každý může odjet na misijní službu, ale vřele se radujeme z každého spolupracovníka na tomto díle i v ČR. Každá modlitba znamená pomoc, bez které jen těžko budeme mít dostatek moudrosti, spolupracovníků, studentů i sponzorů. Každá koruna je dobrá pro podporu, která nám umožní dále zajišťovat běh a potřeby centra. Na konci tohoto roku budou vyčerpány nastřádané úspory na kontě a bez Boží pomoci skrze ruce ochotných dárců se ocitneme ve velice svízelné situaci. V případě zájmu je možné se dočíst více informací ohledně modlitebních témat i o samotném projektu na našich stránkách dnn.vodickovi.cz/archa. Každému, kdo by chtěl mít účast na této službě, předem velice děkujeme a všem čtenářům posíláme srdečné SHALOM.

Vánoce v červenci!

Miroslav Jersák

Je červenec, a já poslouchám cédéčko s vánočními písněmi - mám je hodně oblíbené. Kolega v práci se na mne dívá a nechápavě kroutí hlavou. Není potřeba se ptát proč. „To jsem ještě neslyšel…“ Skoro jsem se zarazil a přemýšlel, jestli to není fakt moc divný.

Vánoční písně, koledy se poslouchají a zpívají přece jen před Vánocemi a během nich.

A já se ptám PROČ? Proč neposlouchat a nezpívat písně o úžasné zvěsti Vánoc uprostřed horkého léta? Nebo se to snad nesmí? Neruší to snad nějak křesťanskou zvěst?

Když o tom tak přemýšlím, zkouším si představit druhý extrém, který je v našich podmínkách téměř nepředstavitelný, že by se před Vánocemi a během nich nesměly a nezpívaly žádné vánoční písně a nehrála se žádná vánoční hudba. To by snad bylo ještě horší, než „Vánoce na blátě“.

Do jaké míry jsou naše Vánoce – nás křesťanů – závislé (úspěšně prožité) na tom „předvánočním folklóru“, tím myslím všechny ty přípravy, jako je uklízení, horečné nakupování všeho možného i nemožného, příprava jídla a výzdoba vně i uvnitř domů? Jak moc jsme závislí na té sváteční atmosféře, při které právě nesmí chybět už ta zmíněná hudba a zpěv? Bez čeho bychom si Vánoce neuměli vůbec představit? **Na čem stojí naše radost z Vánoc?**

Co kdyby se Vánoce slavily každý měsíc, vždy od 24. dne v měsíci? To by pak nebyl svátek ale něco běžného, všedního.

Ale událost, že se narodil Spasitel pro všechny, kteří o to stojí, je skutečností, kterou můžeme slavit každý den, 365x v roce. A vůbec to nebude všední, protože jde o to, **že jsme byli vyvedeni z cely smrti do života, ze tmy do světla.** A to se dá slavit každý den.

Je úžasné, že nemusíme prožívat Vánoce jako lidé, kteří Boha neznají. Že naše vánoční radost není závislá na nákupní horečce, uklízení, pečení a zdobení, že nezávisí na vánočním stromku, jídle a pití, na dárcích a vůbec na tom všem vánočním folklóru. Že můžeme tento čas prožít zcela netradičně bez vší té okázalosti, která krátce poté splaskne jako obrovská bublina.

Je super, že můžeme druhým ukazovat, jak se dá krásně prožívat tento čas bez stresu, nervozity a přitom v radosti a uspokojení, což nám může zůstat i po Vánocích, a třeba až do Vánoc příštích.

A tak můžeme mnohé tradice Vánoc klidně změnit, připravovat se na ně a prožívat je jinak, než jsme byli zvyklí, a jinak, než to dělají lidé okolo nás. Hlavně, abychom měli krásný čas prožívaný s Ježíšem. A pamatujme, že On k nám může přicházet i v podobě lidí osamocených a smutných, kteří se Vánoc bojí, protože budou zase sami.

Ať se s NÍM nikdo z nás nemine.

90-te výročie založenia zboru v Lučenci

Tomáš Kohút

Poslednú októbrovú krásne slnečnú nedeľu sme si v našom zbore pripomenuli 90 rokov existencie samostatného baptistického cirkevného zboru v Lučenci. Zišli sme sa toľkí, ako si už dávno nepamätáme. Nielen domáci, ale aj hostia z viacerých zborov prišli v počte viac ako 350 ľudí, aby spoločne ďakovali Pánovi cirkvi, že náš zbor založil a dodnes ho nesie na svojich rukách. A nielen ďakovali, ale sa aj inšpirovali, poučili a prijali povzbudenie pri pohľade na život svedkov viery, ktorí pôsobili v našom zbore.

História zboru

Začiatky misijnej práce v Lučenci siahajú ešte pred prvú svetovú vojnu. Súviseli s misijnou prácou v Tisovci. Začiatky zboru siahajú do roku 1909, keď sa do Lučenca prisťahovala sestra Júlia Senková (pokrstená v roku 1907). Brat Ján Šturman z Tisovca bol prvý kazateľ, ktorý tu pravidelne slúžieval. Po jeho odchode do USA v zbore pôsobil brat kazateľ Michal Marko. On sa stal aj jeho prvým kazateľom po ustanovení samostatného zboru. Na zborovej schôdzi v Klenovci, 22. júna 1921, sa rozhodlo, že Gemersko-novohradský zbor sa rozdelí na dva samostatné: rimavsko-muránsky (165 členov) a lučenecký (96 členov). Nasledovalo veľké prebudenie – v rokoch 1921–1924 tu bolo pokrstených spolu 112 osôb. Po bratovi Markovi v zbore pôsobili kazatelia: Ján Jersák, Karol Jersák, Václav Čermák, Ondrej Lacho, Pavel Kondač, Tomáš Kriška a Tomáš Kohút. V obdobiach bez kazateľa vypomáhali ďalší, vrátane br. kazateľa Pavla Barkócziho z Lucinej (počas 2. svetovej vojny, keď Lučenec patril Maďarsku). Nechceme zabúdať ani na ostatných služobníkov, ktorí v zbore obetavo a horlivo slúžili. Žiaľ, nie je priestor, aby sme ich tu všetkých menovali.

Stručný prehľad históriou pripravil a prezentoval brat Pavel Šinko. Pripomenul aj niektoré ďalšie vybrané udalosti zo života zboru, ako napríklad mnohoročnú existenciu vnútro-zborovej práce s deťmi a mládežou, dlhoročnú prácu spevokolu, spoločnú stavbu modlitebne či kazateľského domu, rozvinutie novej misijnej práce po novembri 1989, dielo na našich súčasných misijných staniciach v Cinobani a Veľkom Krtíši. Pohľad do minulosti nás viedol k vďačnosti – sme tu, lebo nás Pán drží vo svojej ruke. Vyzýva nás tiež k väčšej horlivosti na Božom diele, či už v zbore, alebo v misii.

Slová povzbudenia

Mottom slávnosti bola výzva: *„Hľaďte na Ježiša, pôvodcu a dokonávateľa vašej viery!“* zo Židom 12,1-3. Boli sme veľmi radi, že všetci kazatelia, ktorí ešte žijú medzi nami, boli spolu s manželkami s nami. Brat O. Lacho poukázal na oblak svedkov viery, ktorý nás obklopuje. Pripomenul, že chodiť s Pánom nebolo ani nie je vždy ľahké, ale malo a má to pozitívny vplyv na okolie. Zaujímavé, že tlak zvonku (komunisti) akoby vzbudzoval protitlak vo vnútri (väčšia horlivosť a smelosť). T. Kriška povedal, že nestačí len vyštartovať, treba do cieľa aj dobehnúť. Kľúčové je, aby sme sa v každej chvíli sústredili na Krista, nie na hriechy ľudí ani nie na svoje vlastné skutky. To pôsobí očistne, chráni pred pýchou i pred zúfalstvom. A zložme zbytočné bremená a hriechy. Brat Kondač zdôraznil, že to, čo je v nás veľké, je, že si nás Boh vyvolil, že sme na jeho srdci. Bol medzi nami aj brat Kremský. On nás povzbudil, aby každý pracoval v prvom rade na svojom vlastnom duchovnom raste ako prvý z hriešnikov a posledný zo služobníkov. Boh dáva vzrast. Tomáš Kohút upozornil na fakt, že zbor v mnohých ťažkých situáciách obstál, čo je dôkaz Božieho diela jeho milosti. História zboru je aj svedectvom o spolupráci členov zboru na Božom diele. Pán nekonal len cez kazateľov, ale svojím Duchom cez každého kresťana, člena zboru. Vyzval tiež na odpustenie prípadných zranení a vyslovil želanie, aby sa uzdravilo to, čo je nemocné. Krátkym pozdravom sa prihovoril aj Oto Palko z Apoštolskej cirkvi a o misijnej práci vo Zvolene krátko informoval náš bývalý praktikant Martin Jirku.

Slovo striedali piesne. Poslúžil spevokol, detský spevokol, mládež, oktet, chválospevová skupina a tri duá. Texty podporené hudbou zasahovali naše srdcia a povzbudzovali k vďačnosti a nasledovaniu Krista.

Hoci slávnosť trvala 7,5 hodiny (vrátane obeda a spoločného občerstvenia), hádam nikomu nebolo dlho. Boli sme vďační, že sme videli staré známe tváre, ale hlavne, že medzi nami bol náš Pán – pôvodca i dokonávateľ našej viery. Jemu nech je sláva v jeho cirkvi!

INŠTALÁCIA V RUŽOMBERKU A 15 ROKOV OSAMOSTATNENIA ZBORU

Július Šramo

Po odchode br. Igora Čonku z kazateľskej služby v našom zbore v Ružomberku náš zbor oslovil a následne 3. 7. 2011 zvolil do tejto služby br. Miloša Masarika, ktorý koncom júna končil kazateľskú prax v zboroch Liptovský Mikuláš a Vavrišovo.

Slávnostný akt inštalácie sa uskutočnil dňa 2. 10. 2011. Popoludní sa v našom zbore uskutočnilo i vďakyvzdanie liptovských zborov. V tento krásny a výnimočný deň pre náš zbor sme okrem bratov a sestier z Liptova privítali aj ďalších bratov a sestry z celého Slovenska.

Inštaláciou, ako aj zvesťou Božieho slova smerujúceho k novému kazateľovi a aj nášmu zboru poslúžil br. kaz. ThDr. Darko Králjik, podpredseda našej jednoty. Za 15 rokov nášho nového zboru sa u nás vystriedali traja kazatelia. Po Tomášovi Kohútovi a Igorovi Čonkovi teraz Miloš Masarik. (Dňa 1. 11. 1996 vznikli zo zboru Vavrišovo tri samostatné zbory: vo Vavrišove, v Lipt. Mikuláši a v Ružomberku.)

Dopoludňajšie zhromaždenie viedol zástupca severovýchodnej oblasti br. kaz. Dušan Uhrin z Liptovského Mikuláša (od 1. 11. 2011 už kazateľ zboru Bratislava-Palisády). Počas tohto zhromaždenia vystúpil s pozdravom aj Mgr. Dávid Bázlik, farár evanjelickej cirkvi, a PaedDr. Stanislav Bella, viceprimátor mesta Ružomberok a zároveň aj zástupca rímskokatolíckej cirkvi.

Spoločný obed sa uskutočnil v školskej jedálni, ktorá je súčasťou evanjelickej fary. Následné občerstvenie s úžasnými zákuskami našich sestier sa uskutočnilo už v našich zborových priestoroch.

Popoludňajšie zhromaždenie netradičného vďakyvzdania viedol už novoinštalovaný kazateľ, br. Miloš Masarik. V rámci tohto odpoludnia zazneli osobné svedectvá, za čo sme – okrem darov zeme – boli tohto roku zvlášť vďační. A odzneli ozaj veľmi „vďačné“ príspevky mnohých prítomných. Veľmi milý príspevok sme mohli počuť od našich najmenších ratolestí, ktoré ho podporili aj výkresmi umiestnenými na kazateľni.

Náš zbor, ako bolo spomenuté, vznikol práve pred 15-timi rokmi a toto malé jubileum sme oslávili aj pobytom v Hutníku a krásnym výletom v Tatrách (30. 10. – 1. 11. 2011).

Sestra Marta Dobová odišla do večného domova

L. Gubová

Odchod našich milovaných nás vždy bolí a je spojený so zármutkom a plačom, a zároveň nás vždy akoby zaskočí.

V prípade našej milovanej Martušky to bolo práve tak, ale zároveň to bolo aj radostné dobrorečenie nášmu Pánovi, že ju vyslobodil z jej ťažkej choroby a povolal si ju k sebe.

V tejto mojej spomienke na ňu určite nedokážem vyjadriť všetko to, čo pre mňa znamenala, ako aj pre svoju rodinu, pre svojich známych, pre náš zbor a všetkých tých, ktorí v jej blízkosti žili. Bola a pre mňa zostáva vzácnym Božím stvorením. Milovala život – ako Boží dar – a svojím prejavom a spôsobom života odzrkadľovala Božiu lásku, Jeho dobrotu, súcit a pokoru.

Bola jednou z mojich najbližších duchovných sestier, s ktorou som bola denno-denne v kontakte – boli to pre mňa vždy vzácne rozhovory a vyznania o nepodmienečnej Božej láske, o Božích zázrakoch, ktoré sme spoločne prežívali, a tak sa vzájomne upevňovali vo viere a v istote, že sme v Božích rukách a nič v našich životoch sa nedeje náhodou.

V našej deväťčlennej modlitebnej skupinke bola pilierom, ktorý vždy stál pevne a nepodliehal náladám ani žiadnym skúškam. Jej pilier mal Božie základy. Vždy stála pevne vo viere a v presvedčení, že čo Boh koná, je to najlepšie v jej živote. Vyznávala a verila, „že utrpenie terajšieho času sa nedá ani porovnať s budúcou slávou, ktorá nás čaká“ (Rim 8, 18). Žila presvedčením, že kto prijíma utrpenie, teší sa na budúcu slávu, a že Pán nedovolí nič, čo by nám uškodilo, a ku všetkému dá silu.

Práve preto, že vedela o svojej ťažkej chorobe, považovala tento úsek svojho života za darovaný čas milosti, keď bola najbližšie k svojmu Stvoriteľovi. Toto spojenie odzrkadľovalo jej vnútorný aj vonkajší prejav života. Jej modlitby vychádzali z hĺbky duše a nás, ktoré sme prežívali spolu s ňou tieto vzácne chvíle stíšenia, prebrali vždy zo spánku a burcovali k novšiemu životu a k pokániu. Priam z nich prýštila moc Ducha Svätého.

Ako som už na začiatku spomenula, Martuška milovala život ako Boží dar, a preto sa vedela tešiť z každej kvetinky v prírode a zo všetkého, čo Boh stvoril pre potešenie a spríjemnenie života človeka na zemi. Vždy, keď sa vrátili z chalupy, nadšene rozprávala o všetkých bylinkách, stromoch, speve vtákov a všetkom, čo ju v tej krásnej prírode objímalo. A tak som si myslela: To dokáže len ona – zdravý človek nie, lebo ten všetku tú krásu ani nestačí vnímať a berie ju ako samozrejmosť.

Pri každej návšteve som ju v duchu obdivovala, pretože tak ako ja, aj ona videla, ako pomaly chradne a odchádza, a s pokojom to aj vyznávala, posilnená textom Božieho Slova: „Toho, kto je pevnej mysle, zachováš v dokonalom pokoji, lebo v Teba dúfa“ (Iz 26, 3).

Pán Boh si milú sestru Martušku povolal k sebe 4. novembra 2011 vo veku 66 rokov. Jej odchodom strácame veľmi veľa, ale jej príkladným spôsobom života sme získali oveľa viac, a to zostane v nás a medzi nami. Bola skutočným svetlom Božím. „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života“ (Ján 8, 12). A týmto svetlom lásky, pokoja a radosti skutočne aj bola vo svojej rodine, v našom zbore, v našej skupinke a všade, kde sa objavila. A to je dosť, čo zanechala pre nás všetkých i pre svoje potomstvo.

Ďakujeme, Martuška!

Velká Británie: mnohoženství muslimů je na vzestupu

POLYGAMIE: Podle údajů islámské Šarijské rady počet mužů s více manželkami se ve Velké Británii silně zvýšil.

Současně hledá stále víc žen rozvod, protože nechtějí trpět „vedlejší ženu“. Hlavním důvodem je stejně jako dříve domácí násilí, mnohoženství stojí na devátém místě důvodů pro rozvod u muslimů podle Šarijské rady. Dle islámského náboženského zákona – šarija – se mohou muži ženit s druhou, třetí nebo dokonce čtvrtou ženou při náboženském obřadu. Mnohoženství není britským zákonem uznáno, platí však v mnohých muslimských společenstvích jako legitimní. Khola Hasan, poradkyně Šarijské rady, jmenuje různé důvody pro nárůst mnohoženství v mladší generaci. Přičítá to silné vázanosti mnoha mužů na islám. Přestože vědí, že je ve Velké Británii zakázáno mít více manželek, činí to přesto z náboženských pohnutek.

Když se žena nechce rozvést

Největší skupinu však tvořili muži, jejichž první manželství – často aranžováno rodiči – ztroskotalo, jejich ženy ale nechtěly svolit k rozvodu. Místo, aby žili dál ve sporu, vezme si manžel druhou ženu. Toto „pragmatické uspořádání“ funguje podle Hasan nejlépe. Kromě toho existují manželé, kteří si berou milenku za manželku podle islámského zákona. Počet muslimů mezi šedesáti dvěma miliony obyvatel Velké Británie se odhaduje na dva miliony. Většina z nich má pákistánský původ.

Z Idey Spektrum
Př. E.T.

Bible nebyla ještě přeložena do 2000 jazyků

Odbor Wycliffovy organizace (Orlando Florida) nastartoval modlitební akci pro „Svět bez Bible“. Až do 11. listopadu mají křesťané předstupovat před Boha s prosbou, aby všichni lidé mohli co nejdříve číst Bibli ve své mateřštině. Ačkoliv Wycliff už od r. 1934 pracuje na přeložení „Knihy knih“ do málo rozšířených jazyků, které nemají písmo, je od tohoto cíle ještě značně vzdálen. Podle údajů organizace je víc než 6 800 jazyků. Asi 340 milionů lidí, kteří mluví 2 000 jazyky, nemají ještě Bibli ve své mateřštině. Pro 457 jazyků je k dispozici celé Písmo svaté (Starý a Nový zákon); 1 211 mají aspoň vlastní vydání Nového zákona. Do dneška pracovali Wycliffovi spolupracovníci na 700 vyhotovených překladech. Organizace pracuje ve více než 90 zemích s více než 5 000 spolupracovníky. K jejich činnosti patří často také vypracování spisovného jazyka a vyučování čtení. Organizace je nazvána po anglickém teologovi a filozofovi Johnu Wycliffovi (1330 -1384).

Podle Idey
Př. E.T.

Pozn. Ve Wycliffově organizaci v jihovýchodní Asii pracuje absolvent Biblické školy v Olomouci Jakub Pszolka se svou manželkou.

Po životě na okraji společnosti usilují nyní o „dobytí země“

Tak jak je to napsáno ve frankfurtských novinách (Frankfurter Algemeine Zeitung). Zvláštní společenství – Církev Ježíše Krista svatých posledních dnů má 14 milionů členů, z toho 6,5 milionů v USA. Noviny odkazují na vlivné politiky v řadách mormonů.

„Mormonsky“ ustavené podniky

Vedoucí podniky jako American Express, řetěz Mariott-hotelů nebo letecké společnosti jsou podle zpráv zřizovány nebo vedeny mormony. Výzvědné služby US nebo banky se rvou o absolventy mormonské univerzity Brigham Young. Také je poukázáno na mormonský vliv na kulturu. S muzikálem „Book of Mormon“ (Kniha mormonů) dobyla tato zvláštní společnost Brodway.

Příklad ukázněnosti a vážnosti

Mladí mormoni se učí na dlouholetých misijních nasazeních v cizině zacházet s cizí kulturou, dorozumět se v cizí řeči a řešit obtížné situace. Ve 22-23 letech musí zvládnout nejen studium, ale také manželství, výchovu dětí, neplacenou práci v náboženském společenství a často ještě vedlejší práci, aby financovali své studium a uživili rodinu. Podle zpráv jsou mormoni neústupní, vytrvalí, rozhodní, ukáznění, umírnění, opravdoví. Měli uklidňující vliv v Americe, která je stále víc rozpolcená a trpí rozpadem hodnot. Zakladatelem mormonismu je Josef Smith (1805-1844), který na základě vizí napsal „Knihu Mormon“, která až dodnes platí za základ víry. Charakteristické pro mormony je vysoké ocenění rodiny, misijní orientace a vzdání se požitků.

Podle Idey
zpr. E.T.

Predplatné na rok 2012

Cena Rozsievača pre rok 2011 ostáva nezmenená 1,35 EUR.

Pre odberateľov je výpočet ročného predplatného nasledujúci:

Slovensko

- **jednotlivci** **13,5 EUR**
+ poštovné 3,5 EUR = 17 EUR
v tomto čísle nájdete aj poštovú poukážku, ktorou môžete platbu vykonať
- **zbory** **13,5 EUR**
+ poštovné 0,6 EUR = 14,1 EUR

Česko

- **jednotlivci** **340 Kč**
+ poštovné 140 Kč = 480 Kč
v tomto čísle nájdete aj poštovú poukážku, ktorou môžete platbu vykonať
- **zbory** **340 Kč**
+ poštovné 18 Kč = 358 Kč

Ostatné zahraničie

13,5 EUR + 27 EUR poštovné

Redakcia

Ohlasy na príspevok „Už vám Pán poďakoval?“ z čísla 8/2011

Pán mi ještě nepoděkoval

Tímto reaguji na svědectví bratra Petra Mečkovského zveřejněné v Rozsévači č. 8 pod názvem: „Už vám Pán někdy poděkoval?“. Ne, opravdu mi Pán ještě nepoděkoval. Ale popravdě řečeno, ani to vůbec nečekám. V Bibli totiž taková poděkování nenacházím, alespoň si nedokážu na nějaké vzpomenout. Ocenění správného rozhodnutí a činu, pochvalu, to v Bibli nacházím. Například Pán Bůh ocenil Šalomounovo rozhodnutí, Pán Ježíš ocenil pomazání od Marie v Betanii nebo vděčnost uzdraveného z malomocenství.

Tímto ovšem nechci polemizovat o tom, jestli zveřejněné svědectví je autentické, nebo nějak lidsky přibarveno. Pán Bůh může v mimořádné situaci použít i mimořádný způsob svého promluvení, tak, aby to zabralo na člověka.

Pro mne však po přečtení toho svědectví vyvstala jiná otázka: je tato zkušenost k širokému zveřejnění? Je cokoliv, co nám Pán sdělí, současně i pro všechny ostatní? Domnívám se, že ne. Některé zkušenosti s Pánem jsou natolik osobní a důvěrné, že jsou adresovány jenom pro mne, vůbec ne pro jiné. Mně v dané situaci posloužil, ale jiným by neposloužily, dokonce mohou být pro ně zavádějící nebo pohoršující. To, nakolik je daná zkušenost ke zveřejnění nebo ne, vůbec nezáleží na tom, nakolik byla silná, nebo nakolik mně posloužila. To záleží spíše na jejím obsahu a zvláště adresnosti.

Milan Kern

Ospravedlnenie

Na článok „Už vám Pán poďakoval?“ sme dostali viacero ústnych kritických reakcií, ktoré nesúhlasili s názorom, že Boh niekomu „ďakuje“. Osobne ma to veľmi mrzí, lebo cieľom uverejnenia nebolo ukázať, že „ak budeme užitoční, Boh nám bude ďakovať“ (čo aj ja osobne považujem za nebiblické), ale to, že „Boh má pripravené pre každého skrúšeného svoje povzbudenie a dotyk lásky a sme mu za to vďační“. Ospravedlňujem sa preto za ujmu, ktorú interpretácia tohoto svedectva mohla niekomu spôsobiť. V budúcnosti sa budeme snažiť podobným chybám predchádzať.

Stanislav Kráľ
šéfredaktor

Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

OBSAH ROČNÍKA 2011

Obsah uvádza názov článku, autora, stranu a číslo časopisu v roku 2011

Úvodníky

Cílevědomý křesťan (P. Coufal) 3/7
Dobrá vďaka (D. Kraljik) 3/8
Chvála nových začiatkov (V. Dvořák) 3/2
Kazatel - rizikové povolání (P. Novosad) 3/3
Konečne čas? (J. Szőllős) 3/6
Moc vzkriesenia pri nás a v nás (J. Szőllős) 3/4
Modlitba (A. Klepáček) 3/5
Paradox jaslí (S. Král) 3/10
Rodina na ústupu? (N. Lica) 3/9
Spoločne budování (D. Smolník) 3/1

Duchovné úvahy

Blahoslavení sú tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo (B. Graham) 10/3
Buď vďačný 5/8
Buď vôľa Tvoja (B. Uhrin) 5/1
Čas radosti (S. Baláž) 8/10
Den odpočinutí (V. Pospíšil) 5/6
Drama na nebi (B. Graham, překlad E. T.) 18/1
Chráňme svoju myseľ (M. Mišinec) 9/4
Immanuel (V. Pospíšil) 6/10
Jak unavení křesťané ožijí (P. Hahne) 9/3
Jeho největší čin (E. T.) 4/4
Každodenní chození s Pánem (Petr B.) 5/5
Má Bůh odpověď na každou mou otázku? (D. Wilkerson) 11/8
Mohu se spolehnout (H. Matthiese) 10/10
Naděje, která nezklame (N. Lica) 4/1
O požehnání a zklamání (H. Matthiese) 13/9
Odpusťme a bude nám odpustené (P. Pivka) 8/4
Podmienky úplného Božieho požehnania (J. Szőllős) 4/8
Pohled do budoucnosti (M. Kern) 7/1
Poslední Boží výzva k veřícím (J. Dvořák) 6/7
Priblížme sa k Bohu 5/4
Prisľúbené pre vytrvalú prosbu (J. Szőllős) 6/5
Síla shora (B. Graham) 6/6
Smeje sa Boh z našich plánov? (J. Szőllős) 6/1
V dvojici s Duchom Svätým (J. Stupka) 10/8
Vejděme do jeho bran (M. Horáčková) 5/10
Vidí Bůh, čím procházím – zajímá Ho to? (D. Wilkerson) 11/9
Znovuzrození a nový život (M. Kern) 4/5

Tematické články

Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme (L. Englerová) 8/1
Božie evanjelium – Pokánie (P. Varga) 10/1
Božie evanjelium – Viera (P. Varga) 10/2
Duchovný rast a biblické vzdelávanie (D. Kraljik) 11/1
Důvody k vděčnosti (E. T.) 11/9
Dvanásťročný Ježiš v jeruzalemskom chráme (D. I. Vaňková) 10/4
Jak hospodařit s časem (N. Lica) 4/6
Kazatel – rizikové povolání (N. Lica) 5/3
Manželství je Boží stvořitelská idea (M. Engell) 5/9
Manželstvo v kríze (S. Král) 4/9
Novoročné povzbudenia 7/1
Odpočinek (převzato) 4/6
Postmodernismus - slovům nesprávný význam (K. Sedláček) 4/2
Povolání kazatel (M. Kern) 4/3
Prečo mladí opúšťajú zbor? 7/9
Proč modlitba nemůže být nikdy nudnou (E.T.) 4/5
Reagujte! Alebo lepšie – ukazujte smer (I. Čonka) 4/2
S akými problémami bojujú naši kazatelia? (S. Král) 7/3
Směřují k cíli (M. Horáčková) 4/7
Sociální evangelium je marxismus v křesťanském převleku (M. Nosálová) 5/2
Štěstí a bible (přel. E. T.) 5/7
Zvláštne udalosti vianočných príbehov (M. Kevický) 4/10
Žena kazatele (E. Titěrová) 5/3

História

Baptisté v Zelově (V. Pospíšil) 9/10
Historie matka moudrosti (V. Pospíšil) 9/2
Putování Bible a Jan Viklef (V. Pospíšil) 9/3
Rod Žerotínů (V. Pospíšil) 8/4

Svedectvá – skúsenosti

Ak máte problém, hovorte o ňom (jc) 10/5
Allen Buchanej – příběh smrti a života (P. Novosad) 6/8
Amen (V. Pospíšil) 7/8
Bajka o myši a pasci (z časopisu Miriam) 11/3
Božie vedenie (A. Navrátil) 9/5
Bulvár o mně nemá co psát (M. Horáčková) 18/3
Dá se dnes ještě někomu věřit? (E. Titěrová) 10/5
Den Ježíše Krista (M. Horáčková) 11/4
Do akej miery sme chorí? (Gabriela) 10/6
Do čtrnástého patra... (M. Kozáková) 13/1
Exit 316: Kresťanskí vedúci mládeže o imidži (J. Volanský) 14/4
Hle činím něco docela nového (I. Svobodová) 12/8
Igor a Rut Semjatičovi 12/10
Jako v bavlnce (M. Křivánková) 10/7
Jsme světlem světa? (M. Smilková) 13/3
Kartářka (L. Hallerová) 14/7
Len ten, kto pije z Božích dlaní (D. Zubčáková) 9/5
Majte takých v úcte (Ľ. Počai) 15/4
Mít chvilku pro sebe není sobectví 10/6
Myšlienkáreň (P. Kondač) 8/8
Nezanedbávaj svoju dušu (J. Cihová) 12/1
Pán Bůh se zjevuje zcela nekonvenčne 6/4
Poďakovanie (R. Dvořáková) 11/3
Povinné úsměvy a shnilé jablko (J. Vitek) 9/8
Povzbudenie na ceste viery (D. Hanesová) 8/2
Proč se Bůh rozhodl pro pastýře (J. Titěra) 7/10
Rodinný fígovník (S. A. P. Škraňková) 8/5
Setkání v Nazaretu (M. Kern) 12/10
Skúsenosti účastníkov kurzu Intimita I. (I. a E. Staroňovci) 18/3
Slúžme v láske našim blížnym 8/6
Středeční večer bez Alfy? (E. Petrušková) 13/1
Šuflíková metóda (Ľ. Dzuriak) 13/1
Ten, kdo žehná čas (J. Vimplerová) 7/6
Ty chvíle (P. Mečkovský) 7/7
Už vám Pán Někdy poděkoval? (P. Mečkovský) 8/8
Vánoce v červenci 13/10
Vďaka Bohu? Žiaľbohu? Na cieľovej rovinke (M. Csanda) 13/8
Velkopáteční kázání (V. Pospíšil) 5/4
Zápas o Little G (A. Ciho) 12/9

Misia

20 let DĚTSKÉ MISIE v ČR (Ing. Z. Šikula) 6/2
20 rokov Detskej misie (J. Kováč) 12/4
Baptisté pomáhají Japonsku (L. Šíp) 2/4
Božie ruky na východe Afriky (P. Kremský) 8/7
Esoterický festival a misie (L. Hallerová) 14/7
Jeď na misii právě ty! (E. Poloha) 13/4
Koncert pre Japonsko 2/4
Krátke zamyslenie nad svetovým dňom modlitieb (J. C.) 11/3
Krize v Somálsku (L. Šíp) 15/8
Misia sa deje mimo kostolov a modlitební (O. Garaj) 11/8
Misie v Indii (P. Coufal) 10/9
Misijná cesta - Turecko (J. Kriška) 12/6
Misijná cesta do Indie (P. Makovíni) 12/6
Misijní konference BJB v ČR (P. Novosad) 15/7
Misijní konference ve Vysokém Mýtě (E. Poloha) 11/9
Podpora misionáře v Indii (P. Coufal) 18/7
Pomoc obětem humanitární krize v Kyzgystánu (G. Foth) 11/2
Vyhlášení sbírky pro Japonsko (L. Šíp) 15/3
Webové stránky Misijního odboru (P. Novosad) 7/2
Word of Life - Biblický Institut Maďarsko (V. Chumchal) 13/4
Zakládání sborů (P. Novosad) 16/5

Správy

A Bůh? (E.T.) 11/5
Aktualita – Veľká Británia

(11. marca, RV) 17/4
Během čtyřiceti let 42 milionů návštevníků 16/9
Britský Červený kríž zakázal Vianoce 15/1
Dvě třetiny křesťanů (E.T.) 11/10
EBF proti obchodu s ľuďmi 17/9
Evropské svolání národů do Prahy 2011(kol.) 12/5
Jiří Unger byl znovuzvolen za prezidenta Evropské evanjelikální aliance (R. T. Čižmár) 16/9
John Stott zemřel (přel. K. Mázíková) 16/7
Julia Gerö 15/3
K oslavě vzniku státu Izrael - Terezín 2011 16/4
Kde je církev? (R. T. Čižmár) 18/8
Kresťania v Lýbii 17/9
Křesťané a Židé v Turecku 18/8
Křesťané v Japonsku (E.T.) 11/5
Merkelová nalieha na Nemcov: "Postavte sa za kresťanské hodnoty!" (prel. S. L.) 15/1
Neviditelná válka (přel. K. Mázíková) 16/7
Období egoizmu je na ústupu (E. T.) 16/1
Pražský festival VOX 011 vyhlašuje soutež 17/8
Pronásledování křesťanů (E. T.) 14/3
Storočie baptistov v Izraeli 17/9
Světlo pro Ugandu 18/8
Šéf egyptské organizace na ochranu lidských práv se po pádu Mubaraka obává uchvácení moci Muslimským bratrstvem (R. Spivak) 6/4
Útok na baptistického kazatele... (E. T.) 14/3
V Iráku ubylo křestanů 17/8
V Sudánu narůstá tlak na Křesťanské společenství 17/8
Worship Festival United (J. Jackanič) 2/8

Zbory

5 rokov Seniorklubu (P. Kondač) 13/3
90-te výročie založenia zboru v Lučenci (T. Kohút) 14/10
Amatérsky fotbalový turnaj 17/6
Baptisti sa stretli na Koncile v Nazarete (js) 8/9
Betelně zašitá (M. Kern) 9/2
Bratislavu navštívil nemecký evanjelista Ulrich Parzány 17/9
Co jsme se dozvěděli v Černé Hoře? (M. Horáčková) 18/6
České a slovenské sestry opäť spolu (E. Pribulová) 2/5
Inštalácia v Ružomberku (J. Šramo)14/10
Kazatelský kvartet na misijním poli (P. Bača) 14/5
Kroky k manželskej intimite I. - pozvanie 15/2
Krst vo Vavrišove - správa formou dialógu (zb) 14/2
Křest (J. Titěra) 16/6
Mestský tábor v Jelšave (M. Hrivnák) 19/7
Modlitby sester byly vyslyšeny (M. Horáčková) 17/5
Nabídka odboru Diakonie pro sbory BJB v ČR 17/7
Nalezena...poslední závět (J. Titěra) 9/2
Nové začátky ve společenství (M. Kern) 16/6
Pán Bůh je přítomen - konference 2/6
Podzimní sklizeň ve Vysokém Mýte (I. Danko) 14/1
Poradenství v krizových situacích (M. Horáčková) 6/9
Program sesterskej konferencie v Litoměricích 13/3
Radosť v Belehrade (D. Vidović) 14/1
Rozloučení s kaz. Janem Pospíšilem (Žatečtí) 16/9
Setkání seniorů v Račkové dolině 15/9
Slávnosť inštalácie kazateľa zboru (E. Ďurejová) 15/7
Ukladajme si svoj poklad v nebi (Ľ. Englerová) 18/5
Vikýřovice (D. Stehlík) 14/5
Výzva Vavrišovo 11/10
Zápisky z Koncilu EBF (L. Šíp) 8/9
Zborový deň (M. Hrivnák) 2/7
Zborový deň v Leviciach (M. Welssová) 14/8
Zeptali jsme se za vás (S. Kráľ, L. Šíp) 8/5

Gratulácie, spomienky

80. narozeniny (J. Titěra) 15/5
90 rokov a stále radostná (Bernolákovo) 15/8
Bratr kazatel Józa Novák oslavil 80.narozeny 15/5
Čriepky zo stretnutí s bratom V. Dvořákom (J. Pribula) 18/2
Daniel Mathauser a jeho síla (V. Pospíšil) 14/9
Július Čisko 1924-2011 (DR) 12/3
Ľudovít Betko - 80 (J. Pribula) 14/6
Muž v pozadí (S. Kráľ) 15/6
Pietní akt na Vinohradském hřbitově 110. výročí narození br. kaz. V. Tomeše (J. Titěra) 13/7
Rozlúčka so sestrou Boženkou Kešjarovou (R. Dvořáková) 16/4
Sedemdesiatka brata kaz. J. Stupku (K. Kv.) 12/2
Sestra Marta Dobová odišla do večného domova (L. Gubová) 15/10
Slúžil a svietil na Božiu slávu (J. Szőllős) 16/2
Spomienka bývalého technického redaktora a sadzača (L. Betko) 17/2
Vejdi služebníku věrný (V. Pospíšil) 16/2
Výročí br. kaz. R. Nováka (D. Hýsek) 13/7
Vzácné jubileum 15/8
Vzpomínka na sestru Almu Jersákovou (L. Kucová) 15/9
Za Vláďom (J. Hovorka) 17/2
Zázračné rozsievanie (S. Kráľ) 19/2
Ženu statečnou kdo nalezne? (J. Kubalová) 12/2

Rôzne

100 rokov Biblie (S. Kráľ) 2/10
40. jubileum našeho zpěvníku (R. Novák) 14/8
Anketa – jak správně využívat čas? 6/6
Blízký východ v porodní bolesti Mesiáša (L. Schneider) 16/8
Celonárodní čtení Bible 14/3
Co se můžeme naučit z historie Mirjam (E. T.) 12/1
David Wagner – neslyšící laický kazatel 9/1
Dosáhli vrcholu? (M. Horáčková) 18/4
Dva pohledy na porozumění Božímu uzdravení (P. Paňanský) 19/8
Ježíš se narodil 25. prosince (V. Běhal) 7/10
Jonatan u jeslí (E.T.) 8/10
Kde jste, jeruzalémčané? (L. Schneider) 16/8
Máte dospívající děti a zlobí vás? (M. Horáčková) 19/9
Mbonji Marková (J. Kubaňová) 2/2
Milí čitatelia... (S. Kráľ) 16/1
Myšlienky (B. Wilson) 11/10
Nájdený dôkaz o knihe proroka Jeremiáša (M. Lapčák) 2/1
Nezabudnite rozhodnúť o 2% vašich daní (J. Szőllős) 7/2
Nová web stránka 16/1
Nový zástupce šéfredaktora (M. Kern) 16/1
Ohlasy (K. Orlík) 12/5
Oslavy 20. výročí školy Dorkas (P. Coufal) 12/7
Pán mi nepoděkoval (M. Kern) 16/10
Poetické soireé s Maruškou Kožlejovou (M. Cihová) 19/1
Ponúkame vám spoluprácu (S. Kráľ) 17/1
Pozdrav z Karibiku (Y. Pitter) 7/8
Predplatné časopisu Rozsievač 15/2
Proč podporujeme Izrael (M. Kallus) 17/8
Procházkova přednáška 2011 (L. Kucová) 2/9
Skončíme vydávanie ZRNKA? (S. Kráľ) 18/8
Spomienky kresťanov na holokaust s novým izraelským veľvyslancom (K. Maljarčík) 2/3
Svetový den modlitieb baptistických žien 7.11.2011 (P. Davis) 6/8
Z redakcie (S. Kráľ) 18/7
Zľava pre nových predplatiteľov 17/1
Žalmy a Príslovia o mužoch a ženách 18/3

Básne

Agapé (J. Kachaňáková) 20/5
Až půjdu (M. Rafajová) 20/4
Bože, chcem Ti poďakovať (V. L.) 13/2
Úsměv 6/2
Bez lásky – len púšť, báseň (S. Baláž) 20/1
Bumerang... a - O veľkých rečiach 19/1
Cesty (Z. Řeháčková) 20/7
Hodina s Tebou (R. Ch. Trench) 20/6
Jiskřička jediná (P. Škrla) 20/3
Len čakaj, stíš sa... (M. Szépová) 11/7
Obchôdzky (G. Seashore) 20/8
Pane, si skrytý (M. Kondač) 20/2
Prosba J. Dybová 10/2
Reč kríža (J. Kučera) 9/4
Rozloučení s Vladem Dvořákem (L. Hallerová) 19/2
Svetlý breh (O. Betko) 16/4
U jeslí (M. Rafajová) 20/10
Veršované odpovede (J. Kučera) 20/9
Vstúpiť do komnaty ticha (M. Kondač) 9/6
Vystri krídla a leť (V. Bobulová) 10/3

Radostné Vianoce

Radosť kráča ulicami,
láska nesie svoje dary,
klope, dnu sa pýta k nám.
Kto si srdce dnes otvára,
či už berie lebo dáva,
k šťastným dôjde Vianociam.

Všetky deti, aj tie malé
Tváre majú usmievavé,
Reči plné samých chvál!
Kto kde stretne kamaráta,
už mu vraví, už mu ráta:
„Pozri, čo som ja dostal!“

A my velké, čo povieme,
dary my už neberieme?
Či nám ich Boh nedal dosť?
Nože, poďme, spočítajme,
a za všetko vďaku vzdajme,
nech aj u nás znie radosť!

Lebo tak Boh svet miloval,
Syna svojho nám daroval,
život večný máme v Ňom!
Poďme všetci jeho vítať,
aj k nám príde! On chce bývať
v srdci vďačnom, radostnom!

Ondrej Betko st.:
Pod Tvojím krížom

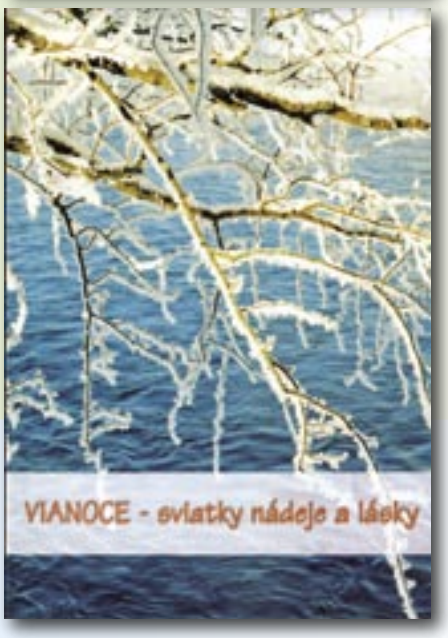

Vánoce tentokrát jinak

Pod tímto názvem najdete v tomto čísle Rozsévače letáček Brněnské tiskové misie, který patří k letošní vánoční kolekci produktů BTM. Je určen širokému okruhu čtenářů ve snaze napomoci jinému prožití Vánoc, než bývá obvyklé. Vložením letáčku chceme především poděkovat všem, kteří s námi po celý rok spolupracovali. Současně bychom rádi vyzvali jednotlivce, misijní skupinky i celé sbory k nové spolupráci s BTM. Vložený „modrý lístek“ uvnitř letáčku nabízí více okruhů spolupráce s BTM, ve kterých je možné se zapojit. Pro všechny je tu příležitost posloužit letáčkem přátelům právě v těchto adventních dnech. Předat jim poselství o Boží lásce k člověku! Čas milosti před druhým příchodem Ježíše Krista se krátí!

Jan Titěra za tým BTM

V týchto dňoch vychádza nový CD album od Miloša Kondača pod názvom **Improvizácie1**. Nájdete na ňom improvizácie na klasickú tému na gitare, klavíri a organe.

Skladby vznikli v rozpätí rokov 2006 až 2010.

Jednotlivé časti albumu majú príjemný relaxačný charakter, ktorý ocenia priaznivci klasickej hudby.

Práve klasická hudba bola hlavným inšpiračným zdrojom autora.

CD si môžete objednať na telefónnom čísle: 048/411 6054

ZAPOMÍNÁM

Texty a melodie: Ivo Pospíšil
Hudební aranžmá:
Ladislav Maňásek
Písně vyznání, hovořící o životě s Bohem

Po prvním, velmi úspěšném CD Ivo Pospíšila s názvem „Už to víš?“ vychází jeho další písně, které složil mezi lety 2000 - 2010. Jsou to písně vyznání, hovořící o životě s Bohem, s pozváním k Ježíši, jedinému zachránci, který má moc odpustit každý hřích.

Aranžmá k většině písní zkomponoval Ladislav Maňásek, skladatel, který písním vtiskl klasické i nevšední pojetí doprovodů. Díky použití živých smyčců, dechových nástrojů, kytar nebo klavíru tak písně získaly nový kabát, který podtrhne jejich obsah.

http://jjv.hyperlink.cz

Týdenní kalendář IZRAEL 2012

52 barevných fotografií z Izraele s biblickými texty.
Vhodný vánoční dárek za 150,-Kč!
K vyzvednutí:
Ludmila Hallerová
Ve Vilách 7
140 00 PRAHA 4 – Michle
Tel.: 242 428 814; mobil: 774 572 671

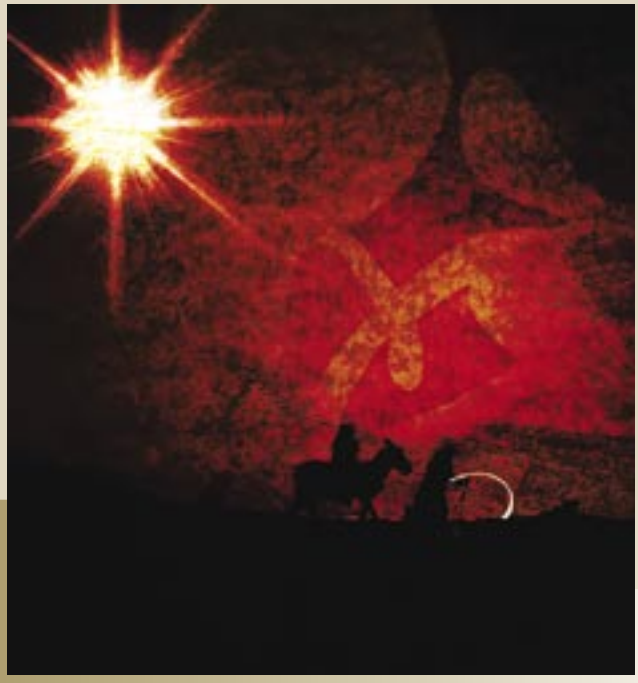

U jeslí

Nebes Králi,
cože dali
na světě Ti do vínku?
Jakou měkkou přichystali
peřinku?
Jak jsou šťastni
Tvoji vlastní,
mezi ně žes na čas zavítal!
S jásotem a chvalozpěvy
jako vzácné nebes zjevy
svět Tě přivítal?

Nebe, země zvučným hlaholem
slávu vzdává Věčných Světel Synu,
ale člověk, jehož vinu
umýt přišla Moudrost odvěká,
ne člověka,
Krále čeká!
A tak člověk pro Člověka-Krista
nemá místa.
Lože chystá
ve chlévě Mu, dřevě na holém!

A mé srdce?
Vstříc Ti letí, Bože svatý, svatý:
Učiň si v něm stánek zlatý!
Bylo hrdé,
jako žula tvrdé,
zpupné,
nepřístupné,
ale Tvoji lásky síla
nad ním zvítězila.

Láska lásce u jeslí se koří,
hradby boří,
hoří,
hoří…

M. Rafajová: Za Ním

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme.
Ich autormi sú:
Ľ. Kešjar, www.christianphotos.net
www.creativemyk.com, BigPhoto
a archív redakcie.